

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 7 / CPJ / 28.05.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CPJ\07CPJ\

Fitxer 07CPJ1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió de Polítiques de Joventut

Sessió 7, dimecres 28 de maig de 2025

Presidència de l'l. Sr. Hugo Manchón García

Sessió 7 de la CPJ

La sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ) s'obre a ****. Presideix Hugo Manchón García, acompanyat de la vicepresidenta, Núria Navarro Hurtado, i de la secretària, Rosa Jové i Montañola. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Sabrin Araibi Marachi](#), [Alberto Bondesio Martínez](#), [David González Chanca](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Ennatu Domingo i Soler](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Judith Toronjo i Nofuentes](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Mar Besses Casanovas](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

També hi són presents els membres especialistes de la comissió [Pol Baldomà Díaz](#), [Narcís Junquera Cros](#), [Daniel Sosa Caballero](#), [Ferran Verdejo Vicente](#) i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la creació d'un nou parc d'habitatges per a joves (tram. 250-00236/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 142, 86).
2. Compareixença de Carles Solà i Serra, coordinador de cultura, lleure i joventut de Plataforma per la Llengua, davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre la situació de la llengua catalana entre els joves (tram. 357-00439/15).
3. Compareixença d'una representació de L'Eina - Joves de la Intersindical davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre la situació laboral de la població jove (tram. 357-00441/15).
4. Compareixença del secretari de Treball davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre les mesures previstes en matèria de treball per a joves (tram. 357-00442/15).

El president

Hola, bona tarda. Abans de començar amb l'ordre del dia de la sessió de la comissió, voldria saber si algun grup parlamentari vol comunicar alguna substitució. Sí...

Sabrin Araibi Marachi

Des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, el diputat Guillem Sánchez substituirà el diputat David González Chanca.

El president

D'acord, gràcies. Sí...

Núria Lozano Montoya

Sí, president, gràcies. I a partir del segon punt de l'ordre del dia, el diputat Lluís Mijoler em substituirà a la resta de la sessió de la comissió.

El president

Gràcies.

Avui hi ha un parell de canvis. L'especialista del PSC serà Salvador Muñoz i a la compareixença de la Plataforma per la Llengua, el senyor Pol Cruz substitueix el senyor Carles Solà, que avui no podrà ser aquí.

Proposta de resolució sobre la creació d'un nou parc d'habitatges per a joves

250-00236/15

I el primer punt de l'ordre del dia és el debat de la proposta de resolució de VOX en Catalunya sobre la creació d'un nou parc d'habitatge per joves. I la proposta, per un temps màxim de cinc minuts, serà defensada per la seva portaveu, la senyora Júlia Calvet. Endavant, diputada.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidente. Bueno, esta propuesta aborda uno de los principales problemas más preocupantes para nuestra juventud, que es, como no, el acceso a la vivienda. En Cataluña, como en el resto de España, las cifras son totalmente alarmantes y es que apenas el 17 por ciento de los jóvenes menores de treinta años han podido emanciparse. Esta situación, lejos de ser un hecho anecdótico, ya es nuestra realidad, es el pan de cada día y es un problema totalmente estructural, que afecta no solo a nuestra juventud, sino también al desarrollo social, demográfico y económico de nuestra nación.

En primer lugar, queremos reivindicar el derecho a una vivienda digna. Entonces, es vital comenzar haciendo esto porque nosotros somos los primeros que somos conscientes de que el objeto de la PR que estamos llevando a cabo es convertir el parque de oficinas en desuso en vivienda. Sabemos que no es la solución óptima, pero sí sabemos que es una solución rápida. Desde VOX entendemos que la vivienda no es únicamente un techo bajo el que cobijarse, sino un pilar fundamental para que nosotros, los jóvenes, podamos formar una familia y desarrollar nuestro proyecto vital. Es inaceptable que las generaciones más jóvenes de catalanes encontremos barreras totalmente insalvables para acceder a una vivienda, consecuencia directa de políticas incapaces de responder a las necesidades reales de la población.

Y es que, tal como hemos dicho en numerosas ocasiones, ya sea en comisión, ya sea en Pleno o en cualquier momento en que hemos tenido la oportunidad, ya hemos dicho que es hipócrita que la izquierda ahora intente abanderar el tema de la lucha por la vivienda, cuando han sido precisamente sus políticas, sus años, décadas de gobierno que nos han llevado a la crisis habitacional sin precedentes que estamos viviendo.

En ese contexto, desde VOX proponemos medidas concretas y viables para incrementar la oferta de vivienda en Cataluña mediante la transformación de estas oficinas en desuso, en nuevos hogares para jóvenes. Los datos, en este sentido, hablan nuestra propuesta. Según estudios recientes, Barcelona y Madrid cuentan con cerca de 2,5 millones de metros cuadrados de oficinas vacías. Esta propuesta no es una idea abstracta, no tratamos que sea así, sino que es una solución pragmática. Sin acceso a un hogar propio, los jóvenes tendremos que posponer nuestro proyecto fundamental, nuestro proyecto vital y nuestro proyecto familiar.

Urge, por tanto, de una vez por todas, facilitar el acceso a la vivienda, sin que esto implique más regulaciones ni cargas adicionales para el mercado inmobiliario, que es lo único que sabe hacer la izquierda.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada. Atès que no s'han presentat esmenes, passarem a la intervenció de la resta de grups, acabant pel Grup dels Socialistes i Units per Avançar. I, per començar, tindrà la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la seva portaveu, la senyora Judith Toronjo, endavant.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Senzillament per expressar el nostre vot contrari a la proposta.

El president

Gràcies, diputada. I en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Mar Besses, quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, nosaltres compartim la preocupació per la manca d'accés o les dificultats d'accés a l'habitatge per part de les persones joves. És una preocupació que ens ocupa i ens preocupa. Per això, en diferents espais, en aquesta cambra, però també en d'altres institucions, hem fet propostes que van en la línia de garantir el dret a l'habitatge per a tothom, no només per a alguns, com és el que defensa aquesta moció.

I, per tant, tenint en compte que no compartim pràcticament ni una coma del que diu aquesta moció, nosaltres hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, el seu especialista, el senyor Raúl Collbatallé, quan vulgui.

Raúl Collbatallé Simón

Sí, gracias, presidente. Diputados, el resto de especialistas, hoy debatimos una propuesta que consideramos que refleja la realidad asfixiante para miles de jóvenes en Cataluña. El acceso a la vivienda se ha convertido en un privilegio al alcance de pocos. Y desde el Partido Popular de Cataluña queremos expresar inicialmente nuestro voto favorable a esta iniciativa porque, como hemos comentado, la vivienda no puede seguir siendo el agujero negro de las políticas públicas catalanas. Y digo políticas públicas, sí, porque la culpa no es del mercado, sino de los sucesivos gobiernos de la Generalitat, apoyado por el Partido Socialista, Esquerra, Junts, el apoyo de los Comunes, también, a diferentes propuestas que no han llevado a ningún sitio.

Llevamos décadas fallando estrepitosamente en nuestra responsabilidad, la de garantizar oportunidades a las nuevas generaciones. En Cataluña hoy la tasa de emancipación juvenil es la más baja desde el año 2001, solo un 16,3 por ciento de los jóvenes menores de treinta años han conseguido independizarse, según datos del Observatori de l'Emancipació. El precio medio del alquiler en Barcelona ya supera los mil doscientos euros al mes y, aun así, ¿qué siguen haciendo ustedes?

Pues bloquear nuevas promociones, penalizar al propietario y fomentar la ocupación ilegal.

Mientras los jóvenes luchan por alquilar un piso, el *Govern* y muchos ayuntamientos, como el de Barcelona, protegen al ocupa y castigan al pequeño propietario. En Cataluña las ocupaciones ilegales han subido más de un 65 por ciento en la última década. Y si hablamos de este despropósito, pues debemos hablar de lo que han hecho. Y no podemos olvidar, por ejemplo, la gestión de Ada Colau en materia de vivienda en Barcelona. Durante su mandato construyó menos vivienda social, a pesar de haber gestionado un presupuesto récord o, mientras tanto, imponía moratorias a la construcción de pisos, bloqueaban licencias o empujaban al sector privado a huir de la ciudad.

¿El resultado? Pues los conocemos todos. Subida de precios, fuga de inversión y los jóvenes expulsados del mercado de la vivienda. Un auténtico caso de sabotaje institucional. El Partido Popular de Cataluña lo venimos a decir alto y claro, las políticas de la izquierda catalana han creado una tormenta perfecta. Mucha intervención, poca gestión, muchos discursos, poca vivienda, mucho proteccionismo al «okupa», cero respeto por el propietario que paga sus impuestos y quiere alquilar legalmente.

Por tanto, nosotros apostamos por vivienda joven, con criterios justos, no discriminatorios como los que hace actualmente el Gobierno de Pedro Sánchez. Por ejemplo, el fomento del alquiler mediante la colaboración publicoprivada y las reformas legales...

Fitxer 2

necesarias para facilitar los desalojos exprés ante ocupaciones ilegales, especialmente en casos multireincidentes.

Y voy terminando, presidente. Para nosotros también es algo importantísimo la seguridad jurídica al propietario y el respeto a la propiedad privada. Porque la situación de los jóvenes catalanes no es una fatalidad, es el resultado directo de

años de negligencia institucional. Ideologización del urbanismo y desprecio del esfuerzo individual.

El president

Senyor Collbatallé...

Raúl Collbatallé Simón

Por eso, el Partido Popular de Cataluña votaremos a favor de esta iniciativa.

El president

Se li ha acabat el temps.

Gracias.

El president

Y ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el seu especialista, el senyor Arnau Morales.

Arнау Morales Soley

Gràcies, president. Bé, des del Grup Parlamentari dels Comuns estem fascinades, absolutament fascinades per la capacitat d'invenció i enginy de VOX per redactar aquesta proposta de resolució i per buscar solucions absolutament inversemblant al problema de l'habitatge i per no assenyalar el principal motiu del preu de l'habitatge, que no és altre que l'especulació. I un cop ja no queden habitatges sobre els quals especular, ara és un bon moment per començar a especular sobre el sòl d'oficines.

Llavors, en un país on tenim centenars de milers d'habitatges buits, on molts només s'estan utilitzant com a habitatge turístic o com a lloguer de temporada, ens proposen reconvertir les oficines en habitatges. Només eliminant els pisos turístics, a Barcelona hi tindríem 10.327 nous habitatges. Ja ho vaig dir a l'anterior Comissió de Polítiques de Joventut. O, per exemple, si parlem dels 1.956 immobles desocupats en mans de bancs i fons d'inversió, que si sumem a tot Catalunya en són més de 32.800.

Però sobre aquests temes és millor no pronunciar-nos-hi i acabar parlant dels habitatges o de les oficines, no sigui cas que, assenyalant l'especulació, mossegui la mà que els dona de menjar. Ara bé, el que proposen és la reconversió d'oficines

en habitatges. Aquesta proposta, en primer lloc, és temerària, és un autèntic suïcidi en termes de possibilitats de diversificació de l'economia. El que proposen és tallar de ple la possibilitat d'implementació d'empreses. El que proposen, al final, és que el model econòmic no passi per activitats d'alt valor afegit que puguin generar ocupació de qualitat, sinó que seguim sent el pati de festes d'Europa. Segueixen apostant perquè l'activitat econòmica passi pel turisme i per activitats econòmiques estacionals, el que desemboca precisament en precarietat laboral i poc valor afegit per la nostra economia.

Per nosaltres, aquesta proposta és un sense sentit, doncs les mesures necessàries i les que funcionen i protegeixen el ciutadà són les que s'han estat empenent des del Grup de Comuns a les diferents institucions on hem tingut incidència. A més a més, aquesta proposta és completament oposada a l'esperit de la ciutat dels quinze minuts que s'està defensant com a millor remei, la millor eina per mitigar els efectes i les externalitats negatives de les conurbacions urbanes i de les aglomeracions de ciutadans. Per tant, per aquest motiu, encara més, hem de disposar d'un teixit urbà amb múltiples usos de superfície, amb poca distància entre els habitatges i els espais de desenvolupament de l'activitat laboral.

Per tots aquests motius i en aplicació del cordó sanitari, el qual hem subscrit, votarem en contra de la proposta.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Andrea Zapata, quan vulgui.

Andrea Zapata Alfonso

Sí, bona tarda. En primer lloc, intentaré fer una intervenció constructiva i no caure en provocacions perquè, com sempre, VOX aprofita qualsevol ocasió per donar lliçons a l'esquerra sense cap criteri ni credibilitat. Perquè, mirin, la veritat, quan ens va arribar aquesta proposta de resolució, em va sorprendre en positiu que, encara que no compartim res del contingut, semblava que VOX estava intentant fer una proposta, com a mínim, constructiva.

Però, al final, amb el que ens hem trobat és amb el de sempre i que han aprofitat per donar la nota. Però, molt ràpid, per començar, que l'habitatge és un dels principals factors de desigualtat que tenim en el nostre país és més que evident. Jo crec que tots els grups parlamentaris que estem aquí hi estem d'acord.

Que els joves i les joves catalanes han de tenir accés a un habitatge digne i poder emancipar-se també, evidentment, i en això s'està treballant. Ara bé, apedaçar, com es planteja avui, convertint oficines en desús en habitatges, doncs creiem que no és la manera. I no és la manera per molts motius, però el principal, bàsicament, és per una qüestió de dignitat. És que no és el mateix una oficina que un habitatge, per molt que canviï l'ús. I oficines també en necessitem a Barcelona, de fet, perquè creiem que més enllà dels serveis, el comerç, el turisme i d'altres sectors, hem de continuar apostant per un model econòmic també associat al model industrial i també a les grans ciutats.

Una altra cosa és, per exemple, el que plantejava l'alcalde de Barcelona, l'alcalde Collboni, aquest cap de setmana, quan parlava de convertir el sòl destinat a oficines en sòl destinat a habitatge, concretament a la zona del 22@BCN. Això sí et permet construir habitatges dignes i en condicions i poder destinar-los a la protecció oficial. Però canviar els usos d'oficines ja construïdes perquè al final acabar fent que hi visquin joves en espais que no són dignes, ni tenen l'estructuració que hauria de tenir una «vivenda», doncs, això no ens sembla el més coherent, la veritat.

Però, per finalitzar, només dir que jo crec que podem estar tranquil·les, tranquil·les en primer lloc perquè enfront dels que demanen i les que demanen més recursos amb la mà dreta i amb l'esquerra només fan que demanar baixar impostos i taxes continuen sense fer ni una proposta executable des d'un punt de vista raonable. I, sobretot, tranquil·les perquè el Govern porta des del primer minut treballant incansablement per revertir la situació que vivim amb l'habitatge com amb la reserva del 25 per cent d'habitatge per joves dins del Programa 50.000-2030 o els ajuts al lloguer per joves.

I així continuarem treballant li pesi a qui li pesi i sumant a aquells que es vulguin sumar.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

Passem a la votació de la proposta de resolució.

Entenc que cap grup sol·licita la votació separada.

Per tant, votarem conjuntament els punts 1 i 2 de la proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstenció?

Amb 13 vots en contra i 3 a favor queda rebutjada la proposta de resolució.

Ara, per passar als punts relatius a les compareixences, aturem la sessió dos minuts perquè pugui entrar al primer compareixent.

(Pausa llarga.)

El president

Donar la benvinguda...

**Compareixença de Carles Solà i Serra, coordinador de cultura,
lleure i joventut de Plataforma per la Llengua, per a informar sobre
la situació de la llengua catalana entre els joves**

357-00439/15

...al senyor Pol Cruz, representant de Plataforma per la Llengua, que avui compareix en aquesta comissió per informar sobre la situació de la llengua catalana entre els joves i també a la senyora Rut Carandell, directora de Plataforma per la Llengua i disposa d'un temps total de quinze minuts, quan vulgui.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Pol Cruz Corominas (representant de Plataforma per la Llengua)

Hola, molt bona tarda. Se'm sent bé? (*Pausa.*) Sí? Molt bona tarda a tothom. Moltes gràcies en nom de Plataforma per la Llengua per convidar-nos a participar d'aquesta comissió per parlar de l'estat de salut del català entre els joves. No els sorprendrà si els dic que les últimes dades de què disposem, i se n'ha parlat molt, mostren una tendència a l'afebliment del català, especialment en aquesta franja d'edat. No m'hi estendré gaire, perquè segur que això ho saben i, a més, totes les dades apunten en la mateixa direcció.

Per exemple, l'última enquesta de la joventut de Catalunya, l'ús del català entre la població d'entre quinze i trenta-quatre anys havia caigut els últims quinze anys a un ritme d'un punt cada any. Per tant, passem el 2007 del 43 per cent al 25 per cent del 2022. També entre la franja de quinze a vint-i-nou anys, el català és la llengua d'ús habitual del 29 per cent de la població, mentre que puja al 40 per cent en els de més de seixanta-cinc anys, segons l'enquesta d'usos lingüístics de la població de 2023, que vam conèixer fa poc. Per tant, les dades apunten totes cap a la mateixa direcció. En aquesta presentació que tenen a la columna dreta hi aniran apareixent els conceptes clau d'aquesta presentació, en la qual ja incloc aquest fet.

Per tant, promoure el català entre els joves és una tasca addicional a la que cal fer per promoure'l entre la població en general. Els nous hàbits de consum, la digitalització, la globalització i l'impacte demogràfic són factors que suposen un repte molt fort per les llengües minoritzades i que no compten amb centenars de milions de parlants, com és el cas de la nostra. Són factors que no afecten únicament la franja de població més jove, afecten totes les franges de població i, per tant, segurament s'escapen específicament d'aquesta anàlisi que avui hem de fer pel que fa als joves. Però sí que entre els joves hi tenen una incidència especial.

La digitalització és absolutament present en les seves vides i la globalització i l'impacte demogràfic és molt alt. Una dada. En la població d'entre vint i trenta-quatre anys, el 40 per cent aproximadament de la població és nascuda fora de Catalunya i a la capital, a Barcelona, important pel pes que té, és clar, per ser la capital, és prop del 60 per cent de la població entre vint i trenta-quatre anys la que ha nascut fora de Catalunya. Això, lògicament, per la llengua és un repte important.

I aquella dada que els deia abans, que entre els de quinze i vint-i-nou anys el català és la llengua d'ús habitual del 29 per cent de la població i cau al 25 per cent en aquesta franja de trenta a quaranta-quatre anys. I ja no és només que la població hagi crescut molt els darrers anys, no és només que el saldo sigui positiu, sinó que aquest saldo ve de dues altres xifres. Entre 1998 i 2023, a Catalunya han vingut 4,6 milions de persones, però és que se n'han anat 3 milions de persones. Per tant, molta població fluctuant. I és clar, qui té interès a aprendre una llengua si pensa que potser s'estarà poc temps al lloc on ha anat a viure? Per tant, repeteixo, repte demogràfic.

Celebrem que el Govern faci també aquest diagnòstic i reconegui que aquest factor és un repte molt important. I per tant, que la població no sigui més o menys estable a Catalunya és, com deia, problemàtic. Així doncs, si haguéssim de fer propostes en termes molt amplis i que, evidentment, van més enllà d'aquesta comissió, diríem que cal generar oportunitats i llocs de feina d'alt valor afegit que permetin arrelar a casa nostra, que generin llocs de feina que vulguin fer els nostres ciutadans, perquè en generem molts que no volen fer, per estacionalitat o per precarietat i, per tant, feines que permetin donar estabilitat econòmica i vital als que ja estan aquí i als que arribaran, com a model general pel qual treballar.

Si bé repeteixo, aquest diagnòstic i aquests fenòmens, que incideixen especialment entre el jovent, van més enllà, és clar. I per tant, ja he esmentat una proposta que rema a favor de millorar l'interès per aprendre i utilitzar el català, i que són les expectatives de fer vida aquí, en aquest país, a llarg termini. Un tema, doncs, de model de país. Una proposta. És una proposta molt genèrica, diran, d'abast molt gran, però ara entrarem en propostes més concretes. I això és el que els anava a dir, que donat que segur que de les dades, de les...

Fitxer 3

estadístiques, i ja n'he esmentat unes quantes, no són d'anar millor, sinó al revés, però segur que d'això ja n'han sentit a parlar, i de diagnòstics també, prefereixo dedicar la resta de temps a allò que els demanem que facin des de la posició que vostès ocupen, podríem dir. Em sembla útil i alhora lògic.

Abans de fer propostes d'iniciatives més concretes, voldria parlar un moment d'enfocaments i d'actituds concretes. Per fer-ho és inevitable fer una menció al que va passar ahir a Brussel·les, perquè ens serveix també per parlar d'una idea important vinculada a qualsevol altre front lingüístic, no només a l'internacional. Com saben, ahir finalment no es va aprovar l'oficialitat del català, no es va votar, i també, com saben, la nostra entitat fa temps que la defensa i fa dos anys que fa una campanya molt intensa. Quan vam començar aquesta campanya intensa fa dos anys, ningú no parlava d'aquest tema. Ens deien que no passaria res del que ha passat, que mai es debatria al Consell de la Unió Europea, que el Govern espanyol mai no ho demanaria, que els països mai tindrien aquest dilema sobre la taula.

Finalment se n'ha parlat, es va demanar, el Govern espanyol ho va sol·licitar, i ahir vam veure que, tot i que continuen havent-hi reticències, n'hi ha una vintena que ja estan predisposats a aprovar-ho. Ens hi hem apropat, i cal que el Govern espanyol acabi de fer la feina. Però el que vull dir amb aquest exemple és que allò que d'entrada sembla complicat o massa atrevit es pot acabar fent quan la situació ho requereix. I que aquells que amb les seves accions, perquè nosaltres valorem les accions, vegin que han d'anar una passa més enllà en el seu discurs sobre la llengua, com ha passat amb el cas del Govern espanyol amb l'oficialitat, que ha anat un pas més enllà, que el facin.

Per tant, el que demanem és ambició, valentia, i ja que estem al Parlament de Catalunya, moltes vegades les coses en matèria de llengua milloren amb diners. Per tant, ambició, valentia i recursos. Aquests tres principis, en el cas d'Europa, ens han permès arribar més lluny que mai i volem que en altres fronts lingüístics també. Per tant, ho afegim als conceptes claus. I ara entro a parlar específicament de propostes en els àmbits culturals que més impacte tenen, o més presència tenen entre els joves, per donar també diverses idees claus que volem traslladar avui.

Faig un moment un *slide*, un parèntesi en aquest *slide* de propostes, per ensenyar-los aquests dos títols que veuen aquí en pantalla. *Bola de drac* i *Naruto*. Diran, això què és? Són dos títols que potser alguns dels que estan aquí sí que els coneixen, són dos productes d'animació japonesa. Però si estan aquí, no són perquè vulgui parlar d'audiovisual estrictament, no encara, sinó que vull parlar de lectura i de

biblioteques. Aquests són els dos títols més prestats a les biblioteques de la demarcació de Barcelona el 2024. En general, els dos títols més prestats. Les dades que tenim són de la demarcació de Barcelona. Són títols en català. No tenim dades segmentades per edat, però es poden imaginar que aquests dos títols no els demana prestats gent d'edat molt avançada. Per tant, dos mangues en llengua catalana.

Jo quan vaig veure aquesta dada em vaig quedar molt sorprès, perquè és de 2024. I vaig pensar, el 2024? Encara estem bevent dels èxits de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en la compra d'animació japonesa que fa els anys noranta i que duren durant els 2000 i que més o menys s'han anat repescant? Doncs sí, hi ha hagut certa continuïtat i encara estem bevent d'aquests èxits. I veiem que quan es repesquen, com que ja tenen una base de consum o de prescriptors, que a vegades ja són els pares cap als seus propis fills, fan que siguin productes molt ben acceptats en català. És a dir, els encerts en consum audiovisual no tenen només impacte en el propi sector audiovisual, tenen impacte en altres sectors de la cultura, i en aquest cas parlem de biblioteques i parlem de la lectura.

Deia que encara bevem d'això, perquè malauradament unes decisions que es van prendre el 2012, en què això es va considerar que no era important, van implicar que es tanquessin tots aquests canals i recursos i espais de comunicació entre els joves que hi havia a Catalunya fins aleshores. S'ha començat a recuperar, afortunadament, s'ha començat a prendre consciència que allò era estratègic.

I aquí faig un petit parèntesi, una llengua petita com la nostra necessita que hi hagi gent als governs que no estiguin únicament gent pensant en quina nota de premsa traurem avui, a veure si em treuen quan he anat aquí, com em rebran demà a la inauguració de no sé quina cosa, o si falten dos anys per les eleccions municipals, sinó que necessitem que hi hagi gent amb una certa visió de país a llarg termini. En aquest cas, el 2012, si n'hi hagués hagut, això no s'hauria tancat. Per tant, demanem això, gent pensant en el llarg termini, no només a governs, sinó també als partits polítics que comparteixen amb nosaltres la preocupació per la llengua.

I torno una mica al tema, a l'animació japonesa a Catalunya. Mirin la taula que faig a continuació. És la taula completa dels deu títols més sol·licitats a les biblioteques de Barcelona. Primera cosa que trobem, tot és animació japonesa, la força d'aquest

producte. Segona cosa, allò que s'ha discontinuat en català a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals resulta que també baixa en català a les biblioteques. Poden veure diversos exemples, *Doraemon*, *Detectiu Conan*, etcètera. Per tant, tot allò que la Corporació ha recuperat amb més o menys intensitat, això té impacte en la lectura. I els que no, que no hi són en català, no apareixen a la taula en català. Per tant, força de l'animació japonesa a Catalunya, funciona, ho introduïm com a concepte clau.

Calen recursos perquè és cara, però la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals actualment està contractant, malauradament amb drets molt curts, i desapareixen molt ràpidament de la seva oferta. Això té impacte dins i propi de l'estricta oferta audiovisual.

Saló del Manga i Saló del Còmic, més derivades de l'animació japonesa. Tenim dos salons a Catalunya, que són un èxit absolut, el del Manga i el Còmic, amb més de cent cinquanta mil visitants l'any. Madrid només en té un de tan èxit, el Japan Weekend, la resta són més petits. Per tant, un públic molt fort a Catalunya en això, principalment jove. Tot això es podria amortitzar molt més, podria haver-hi una estratègia integral de presència del català en aquests salons, fins i tot un gran espai propi de l'anime en català, que convidi actors de doblatge a catalans, que s'hi facin esdeveniments i, en definitiva, el que estem demanant és que aquest nínxol tan fort i que s'ha cultivat a Catalunya es potenciï, perquè és una via d'entrada del català en aquesta franja de població.

Un altre punt sobre l'audiovisual que està inexplorat a Catalunya. Sèries de ficció amb personatges reals, ara ja, actors catalans, «targetitzats» per edat. Ja no només joves, sinó per públics inclús més baixos, per adolescents o per infants. Això funciona, i funciona molt, amb plataformes internacionals que en tenen. Si us hi fixeu, totes les plataformes internacionals, Prime Video, Netflix, tenen una secció infantil-adolescent i tenen sèries de ficció produïdes amb actors reals. Això ho hem de fer en català. Generar personatges, referents, actors reals d'aquestes mateixes edats que, a més a més, després en el món real, en el món físic, com que són catalans, podrien interactuar en altres espais.

Mencions més breus per manca de temps que em queda. En audiovisual, segueixo, la llei espanyola de l'audiovisual, del 2022, diu que la Comissió Nacional de la Competència hauria de signar, obro cometes, en el termini de sis mesos, des del 2022, un acord d'autoregulació amb les plataformes tipus Netflix. Aquest acord no s'ha signat. No tenim acord d'autoregulació amb les plataformes Netflix, malgrat que ho diu la llei espanyola, aprovada el 2022. Ho diem per si aquest Parlament vol reclamar al Govern espanyol que actuï en això.

També a l'audiovisual, la reforma de la llei audiovisual de Catalunya, prevista la legislatura passada permetia establir regulacions per fomentar els continguts inclosos en català. Convidem a repensar si convé deixar al calaix aquest projecte o convé recuperar-lo.

Un altre sector importantíssim en el consum cultural dels joves, el videojoc. El català hi és residual, malgrat el seu fort impacte. Cap de les tres grans videoconsoles, Nintendo, Xbox i Playstation, l'inclouen a les seves interfícies i cap dels videojocs anomenats triple A o fins i tot quàdruple A, que són els videojocs, que és una classificació per anomenar els videojocs més grans, amb més despeses de màrqueting de les multinacionals més importants del món, cap d'elles compta amb versió en català.

Aquest és un sector molt desnormalitzat en català i el seu consum és creixent. Com que és estratègic, nosaltres, aquesta entitat organitza el Saló del Gaming, que cada any augmenta d'assistents i convidem el Departament, la Conselleria, a seguir intentant arribar a acords perquè aquests videojocs triple A arribin en català. Un cop això, seria interessant organitzar lligues de videojocs, que ja existeixen en castellà i que tenen milions i milions de visites entre els joves. Per tant, com deia, ambició, valentia i en el cas dels videojocs i com en tantes altres coses mencionades, també necessitem diners.

Gràcies i quedo atent a les seves preguntes.

El president

Ara passem al torn dels grups, començant pel grup que va sol·licitar la compareixença. A continuació, la resta. Tenen cadascun un màxim de tres minuts.

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el seu especialista, el senyor Marc Martínez.

Marc Martínez Romeu

Gràcies, president. Bona tarda a tots i totes. En primer lloc, agrair-los la compareixença que fan aquí avui representant Plataforma per la Llengua. També agrair-los, sobretot, que posin dades a aquestes intuïcions que normalment tenim des de les organitzacions juvenils perquè, al final, l'enquesta d'usos lingüístics diu el que diu. Avui no s'han entretingut especialment a repassar-la, perquè crec que aquesta cambra ja l'ha repassat molt i que, efectivament, d'alguna manera el repte és poder posar propostes sobre la taula i poder treballar-les des de les institucions. I, a més a més, també agrair-los, de pas, la tasca que fan des de Plataforma per la Llengua en la normalització, en la promoció d'aquesta llengua que és la nostra, que és la llengua catalana.

A partir d'aquí, repassaré una cosa de l'enquesta d'usos lingüístics per constatar, efectivament, la disminució en l'ús social del català com a llengua habitual, dada preocupant, efectivament, que la situïn o que sigui d'ús habitual el català només entre un de cada quatre joves i, a més a més, també, si em deixen fer un parèntesi, destacar o evidenciar que l'ús del català també ha disminuït en una institució com aquesta, que és el Parlament de Catalunya, especialment des de la irrupció de l'extrema dreta espanyola i, a més a més, sumant-s'hi després al carro la dreta espanyola també. Per tant, en aquest sentit, no són paraules meves, són paraules del conseller de Política Lingüística.

A partir d'aquí, una dada positiva que n'extraïem nosaltres des del Jovent Republicà de l'enquesta d'usos lingüístics, és el percentatge altíssim, de més del 90 per cent, de persones que entenen el català i, per tant, creiem que primer és positiu posar-ho en valor i, a més a més, després actuar-ne en conseqüència. Si el repte està en aprendre el català, a parlar-lo i, després, a mantenir-lo amb tothom i a tot arreu.

I nosaltres entenem que sense llengua no hi ha nació i, per això, entenem també que tant l'Estat espanyol com l'Estat francès posaran a la seva disposició o estan posant a la seva disposició tots els mecanismes que tenen i, per això, estan tan capficats a intentar minimitzar l'ús del català com a llengua normal, com a llengua

habitual als Països Catalans. Per això parlem que el català no és una llengua minoritària, és una llengua minoritzada, com bé apuntaven vostès.

A partir d'aquí, un parell de reptes. El primer és el tema de la digitalització de la joventut, especialment, perquè creiem que, d'alguna manera, la generació jove ha canviat, efectivament, la manera que tenen de relacionar-se amb el món i, per tant, necessitem promoure el català a les xarxes, com bé apuntaven. Necessitem seguir creant influenciadors que, no només ho facin en català, sinó que, a més a més, també defensin valors com l'ecologisme, com el feminisme i que ho facin tot des d'una perspectiva d'esquerres. I, per això, també volem apuntar aquí que, en el Ple anterior nosaltres vam portar, des del Jovent Republicà, una moció, o la vam aprovar, per precisament avançar cap a la normalització lingüística i desplegar tots aquests temes que comentaven vostès.

A partir d'aquí, jo els hi volia plantejar dues preguntes. La primera, crec que tothom és conscient que, en principi, havia de sortir el resultat de la sentència del 25 per cent, llavors, quina valoració fan des de Plataforma per la Llengua i, després, també, quina resposta n'esperen per part del Govern i per part del Parlament de Catalunya en cas que, com ens esperem tots, aquesta sentència sigui negativa.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-los la tasca que fan per potenciar i fomentar l'ús del català en totes les edats i, especialment, en la gent jove. I agrair-los, també, la compareixença. D'altra banda, celebrem la bateria de propostes que ens han presentat, perquè, com a mínim, sabem que hi tenim camí recorregut per seguir treballant i impulsant el català, que, com bé han dit, ara mateix està en minoria i necessitem donar-li un impuls al català. En aquest sentit, com ens han explicat, les dades de l'enquesta de la Joventut de Catalunya, publicades al desembre del 2023,

van evidenciar una realitat alarmant, i és que l'ús habitual del català ha caigut fins al 25 per cent, una davallada de 8 punts.

El castellà, per contra, augmenta fins al 45 per cent. I, malgrat els esforços institucionals, només un terç de la població usa el català habitualment. Cal, per tant, una resposta estructural i valenta per garantir-ne el futur com a llengua de cohesió social. I, com bé diuen, cal crear expectatives per fomentar i potenciar la integració dels nouvinguts. I aquí tenim encara molt camí per fer.

En aquest context, recentment, s'ha aprovat el Pacte Nacional per la Llengua. Des de Junts, lamentem que s'hagi perdut una oportunitat per construir un consens real. No ens hi hem pogut sumar perquè el pacte ha nascut coix. Dues qüestions fonamentals per a la política lingüística d'aquest país, com pot ser la imminent sentència sobre el 25 per cent del castellà a les aules i la incertesa sobre l'oficialitat del català a Europa, que de moment, com bé han dit, toca esperar. Però és que, a més, aquest pacte no inclou cap mesura concreta per fomentar i potenciar el català entre els joves.

En aquest sentit, des de Junts, compartim la seva aposta que han fet sobre els videojocs, o bé potenciar l'ús del català des de les plataformes com pot ser el 3Cat. Però, a més a més, volem anar més enllà i, a més a més, apostem per reforçar el català a l'educació, especialment a la universitat, on el retrocés també és molt evident, garantir plenament els drets lingüístics dels estudiants, fomentar nous referents pels joves, com pot ser els creadors de contingut, i assegurar que programes com...

Fitxer 4

Cultura Jove incloguin oferta cultural en català robusta, accessible fins als trenta anys.

Sempre hem defensat que la millor manera per protegir el català és parlar-lo. No hi ha millor militància lingüística que fer-ne ús cada dia a tot arreu i, especialment, al carrer. Per això, avui els demanem quina és la situació que vostès perceben del català a les universitats. Sabem que costa molt que a les aules es parli al cent per

cent el català i, d'altra banda, quin és l'estat del reconeixement del català a la plataforma ODS del programa Erasmus, una reivindicació compartida per aquest Parlament i defensada també davant de la Comissió Europea.

La situació és crítica. No obstant, hem de reaccionar amb valentia i amb ambició o, sinó, el català quedarà condemnat a ser una llengua residual entre els joves i les noves generacions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el seu portaveu, el senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Tot i les discrepàncies que li expressaré, senyor Solà, li agraeixo la seva compareixença i el to emprat en la mateixa, però permeti'm que li sigui clar. El català no està en crisi per falta d'eines legals o per falta de recursos públics, sinó està en crisi perquè durant dècades els governs de Junts, Esquerra i ara el PSC l'han utilitzat com una eina de confrontació, d'adoctrinament i d'exclusió i això ha tingut conseqüències nefastes, especialment pels joves. El català és una llengua rica, pròpia de Catalunya i estimada per tots i és un patrimoni que, evidentment, doncs cal preservar. Però la pregunta és, per què cada cop més joves el rebutgen o el releguen en un segon pla? Doncs perquè l'han convertit en una llengua obligatòria, carregada d'ideologia i vinculada a un projecte polític excloent.

Les polítiques de Junts, Esquerra i, com deia ara també, del PSC han fet molt de mal al català perquè l'han imposat i no l'han seduït. I ara se sorprenen que el català perdi força entre les generacions de joves, que precisament són les que estan més connectades al món i que valoren més la llibertat i que rebutgen les imposicions. Mirin, jo mateix, que sóc catalanoparlant, no puc veure TV3 més de cinc minuts sense sentir-me cada dia insultat, perquè en lloc de ser una televisió pública, que tingui un contingut atractiu en català, amb programes, amb sèries, amb retransmissions esportives, doncs és una eina de propaganda independentista, ara també, evidentment, sota el Govern del PSC, de Salvador Illa.

I des del Partit Popular tenim una visió molt diferent. No volem cap guerra del català contra el castellà, com la que es pretén imposar constantment, i tampoc ni una escola ni una televisió al servei d'una cosa política. Volem una Catalunya on els joves siguin lliures de viure en català, en castellà o, si volen, en totes dues llengües. Volem polítiques lingüístiques que uneixin i no pas que divideixin. I recuperar el català entre els joves no passa ni per més imposició, sinó per treure-li el pes ideològic que li han carregat. Perquè, si ens posem en la pell d'un adolescent, què preferirà? Una llengua que està al servei d'un projecte polític o una llengua que ofereix oportunitats, cultura, música, cinema i llibertat?

Doncs aquí és on hem de posar el focus, en despolititzar el català, en normalitzar-lo de debò i això, avui, només és possible si canviem de rumb i abandonem el sectarisme lingüístic que s'està intentant imposar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula la seva portaveu, la senyora Júlia Calvet, quan vulgui.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidente. Bueno, vemos como esta comparecencia del señor Cruz ha devenido un monólogo ideológico y un ejercicio de pura propaganda. Ya nos lo esperábamos, porque además ya nos tienen ustedes acostumbrados. Habría que agradecerles que ahora vengan al Parlament a hacernos perder el tiempo. De verdad, se lo agradezco porque, al menos, ese tiempo ya no lo dedican a estar espiando a los niños en los patios a ver en qué idioma hablan.

Mire, señor Cruz, usted y gente como usted son los principales culpables de que el catalán hoy sea menos utilizado por los jóvenes que hace unos años. Y es que ustedes han hecho del catalán un arma política separatista. Durante el día de ayer, y por presiones separatistas, usted lo ha dicho, ¿no?, y cesiones separatistas, estaba previsto que se votara en Bruselas la oficialidad del catalán, gallego y euskera, en la Unión Europea. Pero es que ustedes no ponen el mismo esfuerzo ni por asomo a la defensa de temas tan preocupantes como es la pérdida, por ejemplo,

de identidad de nuestra región. Me pregunto que por qué no ponen el mismo esfuerzo. Pero, en cambio, sí que se preocupan de que los jóvenes pasen absolutamente de ustedes.

Miren, nos oponemos a la oficialidad del catalán en la Unión Europea, sí. Nos oponemos a que hoy usted haya venido a esta comisión a hablar de problemas que no son problemas para los jóvenes. A los jóvenes nos da absolutamente igual el Netflix o el videojuego en catalán. Y nos oponemos también a la mera existencia de plataformas como la suya. Y todo esto no lo hacemos porque tengamos ningún problema con el catalán, yo misma soy catalanoparlante, al contrario, es una lengua española que forma parte de nuestro patrimonio común, les guste o no, sino porque sus iniciativas no obedecen a criterios lingüísticos algunos, sino que sencillamente son criterios ideológicos y políticos.

Santiago Acosta Gallego

Sí, muchas gracias. La misión imposible del acceso a la vivienda para los jóvenes, la inseguridad que vivimos en las calles a la vuelta de casa tras tomar algo con los amigos, la prioridad de ayudas a extranjeros en lugar de nacionales, la falta de enchufes en las aulas de la universidad, el mal estado de las instalaciones universitarias, la inexistencia de unas prácticas remuneradas. Todo esto son problemas que afectan a los jóvenes y que hacen que los jóvenes no puedan desarrollar su vida como antes sí que lo hacían.

Pero hoy en esta Comisión de Juventud no se hablará nada de lo anterior, sino de temas que poco o nada interesan a los jóvenes de Cataluña. Ustedes, desde Plataforma per la Llengua, han venido a hablar de que la lengua es uno de los principales problemas de los jóvenes y de que la lengua catalana está al borde del olvido. Sin embargo, la realidad en Cataluña es completamente distinta. En Cataluña, en las universidades, las escuelas, los institutos, existe, se vive una imposición lingüística.

Y es que la realidad en algunos estudiantes, sin que esto signifique que sea la de todos, lleva años siendo la siguiente. Si no haces el examen en catalán, te suspenden. Si no participas en clase en catalán, te prohíben la participación y te ponen un negativo. Si no te diriges en catalán al profesor, este ni te contesta.

El president

Señor Acosta, se le ha acabado el tiempo.

Santiago Acosta Gallego

Si un profesor imparte de la clase en catalán, tendrá más privilegios que el que imparte en castellano, aunque este último haya hecho más méritos.

En definitiva, dejen de venir aquí para llorar sobre temas que no importan en nada a los jóvenes...

El president

Señor Acosta...

Santiago Acosta Gallego

Y déjenos libertad para hablar lo que queramos.

Muchas gracias.

El president

Gracias. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el diputat Lluís Mijoler, quan vulgui.

Arnau Morales Soley

Gràcies, president. Gràcies, compareixents, tant per l'anàlisi realitzada com pel temps dedicat a venir-vos a exposar en aquesta comissió. I bé, des de Joves Ecosocialistes dels Comuns defensem el català com a llengua comuna, compartida i de cohesió social. És cert, l'ús social del català entre la gent jove ha retrocedit de forma preocupant i la tendència sembla que seguirà sent la mateixa, excepte que posem remei de forma immediata, fruit d'un model econòmic globalitzat i d'unes institucions que no han estat sempre a l'alçada del repte.

Però no acceptem ni excursos simplistes, ni excloents. L'adquisició i l'ús del català no pot recaure només en l'esforç individual ni en la responsabilitat individual, sinó que és un dret col·lectiu que cal garantir des de les institucions. Per això pensem en una política lingüística activa, valenta i estructural, que entengui que no n'hi ha prou amb declaracions simbòliques. Volem accés universal a l'oferta cultural i educativa

en català, una aposta clara per la creació de continguts digitals i audiovisuals en català i una presència garantida de la llengua en el lleure, la feina i les relacions socials. El català ha de ser viu, útil, estimat i compartit.

Enguany, que precisament commemorem en pocs dies el centenari del naixement de Paco Candel, volem reivindicar la seva figura com a símbol d'un catalanisme popular, inclúsiu i transformador. El seu concepte d'un sol poble, recollit i defensat pel PSUC durant dècades, continua sent viu avui més que mai. Entenem que el català no ha de ser un instrument d'exclusió, sinó una eina comuna de cohesió, intercanvi i igualtat. En un moment en què la dreta i l'extrema dreta intenten instrumentalitzar la llengua per dividir, nosaltres recuperem aquest esperit del Paco Candel i del PSUC, una Catalunya on el català sigui viscut com a llengua de futur per tothom, vingui d'on vingui.

A més, volem aprofitar aquesta comissió per denunciar la vergonyosa pinça executada pel Partit Popular i per VOX ahir a la Comissió Europea per tal d'impedir el reconeixement del català, l'euskera i el galego com a llengües oficials de la Unió Europea, en tant que llengües cooficials de l'Estat. I cal dir que no s'enganyin, que el que van fer ahir no és cap gol, no és cap èxit, no és una debilitació del català, ni de les llengües cooficials, ni tampoc del Govern de coalició, aquest era el seu objectiu. El que han fet simplement ha sigut mantenir una actitud antipatriòtica, també a Europa.

Lavors, nosaltres sí que els traslladarem tres preguntes sobre tres eixos diferents. En primer lloc, respecte a les desigualtats en l'accés al català, quines barreres identifiquen actualment per garantir el dret efectiu d'aprendre i usar el català en el jovent migrat i quines mesures legislatives o pressupostàries creuen que serien idònies per mitigar aquesta barrera d'entrada. En segon lloc, respecte a la presència del català en entorns digitals, quines propostes concretes plantegen perquè el català tingui una presència garantida i atractiva a xarxes socials, plataformes de vídeo i entorns digitals freqüentats per joves.

I finalment, respecte al reforç institucional del català, si creuen que l'actual Pacte Nacional per la Llengua, que va ser notícia fa pocs dies, estableix i és suficient, i estableix compromisos suficients i calendaritzats, o bé pel contrari, si consideren que

no arriba prou enllà, no té prou abast o és insuficient, quines mesures concretes consideren que haurien d'enfortir-se des del Parlament per tal de passar del consens sobre el paper al desplegament efectiu del mateix.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup dels Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el seu diputat, Guillem Sánchez.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Gràcies per l'exposició, senyor Cruz. Bàsicament, diré dues coses que diuen les dades. Em referiré breument a les dades de l'enquesta dels usos lingüístics del 2023, presentada el febrer del 25, i les mesures que sí que diu el Pacte Nacional per la Llengua. Sobre l'enquesta d'usos, hi ha quatre conclusions principals. La primera, el nivell mitjà del coneixement del català és inferior al de castellà en totes les edats, inclosos els joves, tot i que, en l'últim quinquenni, el coneixement del català augmentat en 270.000 persones és inferior al creixement de la població de quatre-cents mil persones.

Segon, l'ús del català com a llengua habitual, en combinació amb altres llengües, o sol, supera el 90 per cent entre els parlants de quinze a trenta anys, però baixa el 85 per cent entre els parlants de trenta a quaranta-quatre anys. Això vol dir que la identificació lingüística combinada català-castellà augmenta significativament entre els més joves, cosa que hi ha una identitat més bilingüe o híbrida. Tercer, els factors que més influeixen als usos lingüístics són l'edat, l'origen geogràfic i l'àmbit d'ús. Per exemple, el català és més present a l'Administració pública que el comerç o a l'oci. I quart, hi ha una predisposició àmplia entre la població jove a millorar el seu coneixement del català.

Com a resum, entre els joves hi ha una major exposició i coneixement que generacions passades, hi ha una tendència al bilingüisme amb predomini del castellà i és, evidentment, un repte a la vitalitat social del català.

I el Pacte Nacional per la Llengua que alguns s'han referit, és un gran acord de país, és el marc de consens entre diferents actors socials, polítics, econòmics i culturals,

i resumiré cinc línies d'actuació proposades per fomentar l'ús social del català entre els joves. La primera, millorar la presència del català en entorns d'oci i cultura juvenil, com els festivals, la música, els videojocs, el cinema o les xarxes socials, en línia amb el que deia el senyor Cruz. Segon, impulsar referents en català entre els joves, reforçar els espais educatius no formals, garantir la transmissió del català en l'educació formal i no només com a llengua vehicular sinó també com a eina d'interacció social. I cinquè, fomentar l'ús del català en l'àmbit laboral juvenil, especialment en sectors com l'hostaleria, el comerç i els serveis.

En resum, hi ha d'haver una coordinació de polítiques públiques entre institucions, actors socials, ens econòmics i agents culturals, amb una actitud activa i propositiva per fer el català sexy entre la població en general, i entre els joves en particular. Hem de treballar conjuntament per enfortir la presència i l'ús social del català. Som optimistes, treballem el pacte, faig una crida a superar el partidisme, senyora Ortiz, i a sumar-nos tots al pacte. I també faig una crida al PP, a que entengui la diversitat lingüística d'Espanya, que és una riquesa de Catalunya, Galícia i Euskadi, també d'Espanya i d'Europa. No restin, sumin i estimin el català.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara per respondre, el senyor Cruz i la senyora Carandell tenen deu minuts, quan vulguin.

Rut Carandell i Rieradevall (directora de Plataforma per la Llengua)

Sí. Bé, la primera pregunta que teníem era sobre la sentència del 25 per cent, que heu comentat, del Grup d'Esquerra. Nosaltres aquí el que creiem és que és una sentència que, de fet, no és sobre el 25 per cent, sinó sobre la legislació que es va aprovar en aquest Parlament, que la conseqüència seria que s'apliqués la sentència del Tribunal Superior de Justícia de forma immediata. En tot cas, el que podríem dir és que esperem que aquest escenari no es produeixi, perquè la sentència del TSJ és una sentència que no es basa en criteris pedagògics, sinó que es basa en criteris no pedagògics, i per tant, nosaltres el que esperaríem d'aquesta cambra, que la reacció fos el més unitària possible, que fos amb solucions concretes.

I en aquest sentit ens posem a la seva disposició per pensar maneres de contestar tant pel Govern com pel que seria pels grups polítics. I que no estem sols, nosaltres com a Plataforma per la Llengua estem també en un grup de moltes entitats, més de vuitanta entitats, Som Escola, que estem també treballant en la línia de la resposta i estem a la seva disposició.

Sí,...

Fitxer 5

la situació del català a la universitat, nosaltres el treballem molt de prop, estem mirant les dades que s'estan publicant arrel del Pla d'enfortiment universitari del català, i tot i així creiem que s'hauria també d'avaluar, que les dades s'haurien de fer estudis i veure directament si aquesta és l'aplicació, el que es diu, no?, perquè el que es diu a vegades de les aules del nivell de català quan es publica a la web i es diu aquesta classe serà en català, després en realitat algú demana de canviar de català o el professor canvia i a nosaltres ens arriben moltes queixes de molts alumnes, que es troben que aquella assignatura l'han triat per l'idioma i a l'hora de la veritat no es compleix.

I per tant creiem que a banda del que són les dades oficials, s'hauria de fer una supervisió de la realitat en aquest sentit i així li hem demanat també al Departament d'universitats nosaltres.

Pol Cruz Corominas (representant de Plataforma per la Llengua)

Sobre el tema de l'Erasmus+, crec que preguntava vostè, aquest és un exemple interessant, que interactua amb el que dèiem abans de l'oficialitat. Imagino que vostè fa referència a l'Online Language Support, que és aquest programa perquè els Erasmus puguin aprendre llengües de la Unió Europea. Es va anunciar fa un any que el català quedaria inclòs. Com que no era llengua oficial no era automàtic, s'havia de fer alguna mena d'esforç especial, malgrat que hi havia inclòs el rus, i hi ha moltes altres llengües que no són oficials de la Unió Europea.

Finalment es va anunciar que quedava inclòs, efectivament queda inclòs, però perquè vegin per la qual cosa també defensem l'oficialitat. Si vostè busca al cercador

normal de cursos, el català no es troba, no hi ha manera de trobar-lo, has de posar-ho a Google i allà a través de Google pots trobar la notícia que diu que el català hi queda inclòs, i aleshores sí, accedint a aquest curs, però si un Erasmus entra a la web d'Erasmus Plus i busca cursos d'idiomes i busca català, no ho trobarà, d'acord?

Aleshores, són coses petites d'aquestes que, si una llengua esdevé oficial doncs estàs ja de sèrie inclòs en totes les coses. Per tant, aquesta és la situació actual. Afortunadament s'ha inclòs, però hi ha coses a millorar amb l'Online Language Support.

El president

Gràcies per la seva compare..., (*Veus de fons.*)

Pol Cruz Corominas (representant de Plataforma per la Llengua)

Molt ràpid. Als senyors del PP. Vostè parlava de llengua imposada, obligatòria, allò de sempre de la llengua antipàtica. Escolti, la Constitució espanyola és l'única que imposa el castellà, la imposa, diu que és un deure, no? Per tant el castellà hauria de ser antipatiquíssima, hauria d'estar baixant l'ús social del castellà moltíssim, resulta que no està baixant. Per tant, això que el català ha de ser simpàtic i en canvi el castellà es pot permetre ser antipàtic, no ho compartim.

A la senyora Calvet li responc amb un llistat de coses. Llegeixo, Ohio State University; Universitat de Tromsø, a Noruega; Universitat de Londres; Universitat de Sheffield, a Anglaterra; University College London; Universitat de France Comté, a França. tot això són universitats que fan servir un mètode de recerca, que es diu enquesta per observació directa, que és això que vostès em diuen «*espíar a los niños en el colegio*».

A vostè li va molt bé per fer la falca a xarxes socials, però aquest és un mètode que no hem inventat nosaltres i ens agradaria ser tan innovadors, però no l'hem inventat nosaltres. Això és una cosa absolutament normal en recerca universitària i malgrat que a vostè li vagi molt bé per fer la falca a xarxes socials, hi ha un risc, hi ha un risc reputacional de vostè, perquè està demostrant vostè el que sap i el que no sap sobre recerca universitària. Per tant, pensi-s'ho bé abans de fer el favor al partit.

I PP i VOX ja estem, em sembla. Els Comuns..., sí. El tema del Pacte Nacional per la Llengua, tu, eh?

Rut Carandell i Rieradevall (directora de Plataforma per la Llengua)

El tema de la pregunta que ens feien sobre el Pacte Nacional, com el veiem nosaltres el veiem que és un mínim que hauria d'anar més cap a un màxim. Creiem que hauria d'aplegar realment ser un Pacte Nacional. No inclou totes les forces polítiques, ni totes les entitats que treballen per la llengua, però pensem que és un pacte viu que es pot anar millorant i creixent.

També veiem que les mesures que hi ha són per fer aquest any 25. Esperem que es compleixin, el paper ho aguanta tot. Cal veure després si realment les coses es duen a la pràctica. I cal veure també els recursos que s'hi posin i en volem fer un seguiment. Nosaltres ens comprometem a ser els auditors del Pacte i fer un seguiment i explicar-ho i esperem que amb això es puguin revertir moltes de les coses que hem sentit avui aquí.

Tenim pressa. No podem esperar més i aquesta pensem que és la virtualitat del Pacte, començar a treballar decididament sobre aquest tema, sobre aquesta emergència lingüística que nosaltres ja fa anys que hem dit que en què ens trobem i que les dades corroboren.

Pol Cruz Corominas (representant de Plataforma per la Llengua)

Sobre l'altre tema que ha tret, el tema de quines mesures per facilitar la integració, la presència a les plataformes ho he mencionat, la Llei audiovisual espanyola aprovada el 2002 té marge de recorregut, hi ha moltes coses que no estan encara fent-se. Aquest acord d'autoregulació amb Netflix, amb Disney+, tot això seria important. Per tant, hi ha marge. I la reforma de la Llei audiovisual de Catalunya, que depèn d'aquest Parlament també hi ajudaria molt.

I amb relació al que comentava..., disculpi perquè no sé..., com que no hi ha el seu nom, no sé com referir-m'hi, (*Veus de fons.*) Sánchez. Vostè ha mencionat impulsar referents en català. Aquest és un àmbit molt interessant, perquè és un àmbit que gràcies a col·laboració de l'Administració pública, en aquest cas la Corporació, el Govern amb les beques propulsió que està impulsant, i amb la conscienciació

ciutadana i la feina que podem fer nosaltres, és un àmbit en el qual hem millorat moltíssim.

Fa cinc anys teníem una referent en català, la Juliana Canet, que es mencionava molt. I ara hi ha tot un ecosistema que funciona, gràcies a la col·laboració entre entitats, Administració i la corporació pública. Per tant, nosaltres el tenim com a model del que és bo fer i dels avenços que són possibles quan hi ha coordinació entre tothom que vol remar en la mateixa direcció.

Gràcies.

El president

Ara sí. Gràcies per la seva compareixença i aturem la sessió dos minuts perquè puguin sortir i continuem amb el següent punt de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

El president

Tornem a la sessió.

Compareixença d'una representació de L'Eina - Joves de la Intersindical per a informar sobre la situació laboral de la població jove

357-00441/15

Donar la benvinguda al senyor Pau Cruz, secretari general de L'Eina - Joves de la Intersindical, que avui compareix per informar sobre la situació laboral dels joves. Té un temps total de quinze minuts, quan vulgui.

Pau Cruz i Trullàs (secretari general de l'Eina - Joves de la Intersindical)

D'acord, doncs gràcies, president i gràcies per convidar-nos. En primer lloc intentaré exposar una mica amb dades objectives quina és la situació de les persones joves, i avanço que la conclusió és que les persones joves ens trobem en una situació de profunda precarietat, tant en l'àmbit laboral, que és el que tocaré especialment, però

també en altres àmbits com pot ser la salut mental, l'habitatge, el transport i les condicions de vida en general.

Si analitzem les condicions de treball de les persones joves, ens trobem que a nivell de parcialitat, és a dir, aquelles persones que no treballen a temps complet, sinó que treballen a temps parcial, és un 26 per cent de les persones joves, això és 15 punts per sobre de la resta de la població. Si mirem l'índex de temporalitat, que s'ha reduït lleugerament des de la darrera reforma laboral, ens trobem que és el 30 per cent de les persones joves. Pràcticament un de cada tres joves treballa sense saber quan podrà seguir-ho fent. Només el 41 per cent dels contractes nous que es firmen a Catalunya són indefinits, i si analitzem la tipologia d'aquests contractes indefinits veiem que només un 39 per cent són ordinaris, el 60 per cent dels nous contractes indefinits que es firmen són fixes discontinus, per tant no treballen tot l'any, només una part de l'any.

Si analitzem l'índex de rotació de les persones joves, veiem que de mitjana una persona jove firma 2,2 contractes cada any, per tant ens trobem que no hi ha cap tipus d'estabilitat en el treball, no només per la seva parcialitat i la seva temporalitat, sinó perquè estan les persones joves en constant rotació entre feina. Si mirem les dades de l'atur, veiem que les persones joves, un 15 per cent estan a l'atur. Aquestes dades són especialment preocupants en la franja més baixa de la joventut, que és entre els setze i els vint-i-quatre anys, que ens trobem que el 21 per cent de...

Fitxer 6

les persones joves es troben a l'atur.

Si analitzem les dades de l'atur de la resta de la població, veiem que la població superior als trenta anys té un índex d'atur del 6,2 per cent, que això és més de 10 punts, gairebé més de 10 punts per sota. Si ens fixem en l'àmbit salarial, veiem que de mitjana les persones joves cobren 19.944,84 euros anuals. La resta de la població cobra 31.878,40 euros de mitjana anual. Si ho desagreguem per franges d'edat, veiem que els menors de vint-i-cinc anys cobren de mitjana 15.001,70 euros a l'any i les persones majors de vint-i-cinc anys cobren 24.888 euros anuals. Per tant, ens

trobem amb una diferència que respecte a les persones de menys de vint-i-cinc anys és del doble, de trenta-un mil a quinze mil euros anuals.

Si mirem de més de vint-i-cinc anys o la mitjana de la joventut estem parlant de deu mil euros anuals respecte a la resta de la població. Si ens fixem en quin percentatge de les persones joves es troben sobrequalificades, és a dir, tenen més formació del que necessiten per realitzar el seu treball, ens trobem que la mitjana és de 37,9 per cent. La mitjana de la Unió Europea és del 22 per cent, per si serveix per fer la comparativa. Per tant, ens trobem en conclusió amb una situació laboral que és de profunda precarietat i que requereix de respostes urgents. Sobre el tema salarial també comentar que el salari mínim interprofessional són 1.184 euros en catorze pagues, 16.576 euros a nivell anual. Les persones joves de menys de vint-i-cinc anys cobren de mitjana menys que el que és el salari mínim interprofessional. Aquesta situació és de profunda precarietat.

Si mirem les dades a nivell d'habitatge per exemple, com una condició de vida que també resulta la màxima rellevància, veiem que el cost mitjà de l'habitatge a Catalunya és de 868,85 euros al mes. Si mirem a l'àrea de Barcelona és de 1.193 euros, per tant, només l'habitatge, no parlem ja de menjar, no parlem ja de transport, no parlem d'oci, parlem només de tenir un lloc on viure, les persones joves amb el seu salari no aconsegueixen pagar-se per si mateixes un lloc decent on viure i per tant no hi ha la més mínima possibilitat d'aconseguir tenir un lloc, una llar, construir la teva casa. Per tant, ens trobem que les persones joves viuen en una situació de profunda precarietat.

Una precarietat que ja des de fa uns anys i sempre que ens convida a comparèixer ho diem, no només nosaltres sinó tots els sindicats juvenils, una precarietat que ha esdevingut biopolítica, que afecta tots els àmbits de la nostra existència. No és només que ara tinguem una situació d'incertesa a la feina perquè no sabem quan s'acabarà el nostre contracte, que tinguem una situació de precarietat laboral, sinó que aquesta precarietat ha anat més enllà i afecta tots els àmbits de la nostra existència. Aquesta és la situació de les persones joves.

Quina és la causa d'aquestes situacions? Evidentment, evidentment aquesta situació es troba afectada per totes les polítiques que s'han fet en els últims anys.

Venim d'uns quaranta anys de reformes laborals completament regressives, que l'únic que han aconseguit és retirar-nos drets. N'excepciono l'última, que és la del 2021, que no es resol absolutament la situació de les persones joves perquè no toca els elements principals de la reforma laboral del 2012, no es recupera l'autorització administrativa pels acomiadaments col·lectius, no es toca el sistema l'acomiadament i, per tant, seguim tenint indemnitzacions de trenta-tres dies per any treballat, seguim no tenint salaris de tramitació quan es declara improcedent l'acomiadament, trobem una situació de profunda precarietat.

Quina conseqüència té això, i ja entro una mica, diguéssim, en les propostes que tenim i que volem traslladar-vos. La primera, cal reformar el sistema d'acomiadament. Actualment tenim un sistema d'acomiadament en què es permet acomiadar sense una causa vàlida. El Tribunal Constitucional diu que no existeix en un estat social i democràtic la possibilitat d'acomiadar sense causa. No obstant, les polítiques legislatives sobre la terminació de contracte el que permeten és, a la pràctica, acomiadar per una indemnització irrisòria. De fet, els organismes internacionals el que diuen és que el sistema d'acomiadament espanyol no és compatible amb la normativa internacional.

De fet, el juliol passat, el Comitè Europeu de Drets Socials, que penja del Consell d'Europa per si no el situeu, va declarar que el sistema d'acomiadament espanyol no és compatible amb la Carta Social Europea. En el mateix sentit, ens trobaríem si analitzem els dictàmens de la Comissió de l'OIT, que interpreta els seus convenis. Quan interpreta el conveni 158 ens diu que no és possible un sistema d'acomiadament on es pugui acomiadar sense causa, i aquesta és la realitat que ens trobem les persones joves. Per tant, el primer que cal és reformar el sistema d'acomiadament, millorar les indemnitzacions, recuperar els salaris de tramitació i que no es puguin fer acomiadaments col·lectius sense una autorització prèvia de l'autoritat laboral. Quan hi ha una afectació col·lectiva, a més a més d'una negociació amb els sindicats, és necessari que els poders públics participin i treballin per evitar la dinàmica de deslocalitzacions que s'està produint.

En segon lloc, tenim un problema molt important, que són els becaris. Últimament sorgeix una proposta que és una mica l'Estatut del Becari, per intentar equiparar o

donar alguns drets als treballadors becaris. La nostra postura, a diferència d'altres sindicats, és que aquestes pràctiques laborals haurien de caminar cap a la seva abolició. No pot ser que les persones joves hagin de pagar-se la seva pròpia formació per després l'empresa ho pugui aprofitar. Han de ser les empreses qui inverteixin en la formació. Si tu necessites un treballador, has de formar-lo i has d'invertir els recursos que això requereix. Per tant, tot el que són les pràctiques extracurriculars, que no tenen vinculació directa amb els estudis, entenem que han de ser abolides.

Sí que és interessant l'Estatut del Becari, per tant, crear una normativa específica que reconegui drets a les persones que treballen en pràctiques de caràcter curricular, vinculades a uns estudis. Les persones que han estudiat dret i es volen formar per ser advocades, les persones que han estudiat medicina i es volen formar per fer metges, hi ha diferents estudis en què sí que té sentit que hi hagi un període de pràctiques, però ha de ser un període limitat, i garantint unes condicions idèntiques a les que tindria una persona treballadora. No pot ser que s'aprofiti l'edat d'una persona per discriminar-la i establir pitjors condicions de treball de les que tindria un treballador. I en aquest sentit, si els interessa, hi ha un article molt interessant de la professora Júlia López, de la Universitat Pompeu Fabra, que argumenta que això és una discriminació per motius d'edat contra les persones joves. Si els interessa, els hi podem fer arribar.

Com podem limitar també aquesta situació de precarietat? Una de les propostes que tenim és una renda bàsica universal. Nosaltres som partidaris que ha d'establir-se una renda bàsica universal i és una llàstima que aquest Parlament decidís eliminar un pla pilot que caminava en una molt bona direcció i que havia despertat un interès a nivell internacional i, de fet, alguns dels grans teòrics de la renda bàsica universal, com Guy Standing i Philippe van Parijs, estaven molt interessats en el pla pilot que s'havia de fer a Catalunya.

Una proposta és no només recuperar aquest pla pilot, sinó implementar una renda bàsica universal, perquè la primera llei social és la que garanteix a tots els ciutadans el dret a existir i la millor garantia del dret a existir és garantir unes condicions materials, perquè si seguim el mandat constitucional, que els drets han de ser reals

i efectius i no han de ser reconeguts només a nivell formal, hem de garantir les condicions materials per poder exercir aquests drets. Per tant, una de les propostes que nosaltres posem sobre la taula és, evidentment, una renda bàsica universal.

També creiem que és molt important entrar en el que són les condicions de treball.

Cal un salari mínim català. La Carta Social Europea revisada de 1996, firmada a Torí, el que diu és que el salari mínim hauria de ser el 60 per cent de la mitjana salarial. En el mateix sentit, trobem els dictàmens de l'Organització Internacional del Treball. Ens diuen que el salari ha d'adaptar-se a cada regió. No és el mateix el cost de vida que pot existir a Catalunya que el que pot existir en altres punts de l'Estat. Per tant, el que cal fer amb el salari mínim és territorialitzar-lo i, entro en el nou tema que estem apuntant, donar totes les competències.

Si mirem els salaris, les persones joves tenen una mitjana salarial d'uns 19.944,84 euros. El 60 per cent de la mitjana salarial catalana no arriba. Per tant, hem d'augmentar el salari mínim. Quina proposta tenim nosaltres? Augmentar-lo a 1.425 euros. Si feu el càlcul del 60 per cent, us sortirà que en catorze pagues els salaris són 1.366,22 euros. Nosaltres creiem que hi ha d'haver un punt per sobre, perquè l'augment del cost de vida dels últims anys, i això, de forma objectiva, l'IPC ho demostra clarament, ha augmentat molt. Per tant, el salari mínim també hauria d'augmentar un punt per sobre i per això fem la proposta d'un salari mínim català de 1.425 euros i, en aquest sentit, animem a tots els grups a reclamar les competències sobre el salari mínim a l'Estat per poder decidir a Catalunya quin és el salari mínim que necessita la classe treballadora catalana.

També creiem que és molt important instal·lar un marc català de les relacions laborals. Per què? Perquè cal enfortir l'estat social. No podem obviar que les comunitats autònomes tenen un paper molt important a l'hora de desenvolupar l'estat social, tant a nivell laboral com a nivell de seguretat social i, en aquest sentit, creiem que és important establir aquest marc català de les relacions laborals, evidentment, a través de la negociació col·lectiva i, en aquest sentit, últimament hem vist alguns avenços. Ara els convenis col·lectius autonòmics passen per davant dels convenis col·lectius estatals. Fins l'any passat això no era així. Per tant, és important que garantim el marc que permet la negociació col·lectiva, però especialment important

és que tinguem totes les competències per poder decidir a Catalunya sobre les qüestions que ens afecten.

Actualment Catalunya no té competències en l'àmbit laboral i, en aquest sentit, també animar els grups parlamentaris, des del Parlament de Catalunya, que té la potència de fer-ho, a reclamar les competències a nivell laboral per poder decidir a Catalunya les polítiques de treball que han d'implementar-se a Catalunya.

Dues qüestions més i amb això miraré d'anar acabant. La primera, és que creiem que és molt important reduir la jornada. La jornada laboral de quaranta hores vigent avui en dia es va aprovar l'any 1919, fa més de cent anys. La productivitat ha augmentat bastants, bastants punts per sobre. No obstant, seguim treballant quaranta hores a la setmana i, en aquest sentit, creiem que és molt important que puguem avançar en una reducció de la jornada laboral. Ara mateix la proposta que s'està discutint a nivell públic és de trenta-set hores i mitja. Nosaltres considerem que és completament insuficient. Es pot treballar menys de trenta-set hores i mitja.

Creiem que la proposta hauria d'anar en la línia de les trenta-dues hores, trenta-cinc hores, com a molt. Tot el que passi de trenta-cinc hores és una proposta completament insuficient. Es podrà argumentar que el teixit productiu català té molta petita i mitjana empresa. No em sembla un argument admissible. De fet, si mirem com s'ha implementat en altres països, Països Baixos té un teixit productiu bastant similar al català i allà està implementada una reducció de jornada. Jo us asseguro que no treballen quaranta hores a la setmana. Per tant, és completament viable fer-ho. Mirem els mecanismes per ajudar totes les empreses que puguin reduir la jornada i que es pugui complir la normativa laboral, evidentment, però aquesta reducció és possible, és viable i és necessària.

Finalment, acabaríem amb una última proposta, que creiem que és molt important, que és millorar la prevenció de riscos laborals. En aquest país tenim un dèficit molt important a nivell de prevenció de riscos laborals. Cada any hi ha centenars d'accidents laborals. I tant és així que, si no m'equivoco, es va aprovar una moció que deia que, a partir d'ara, a l'inici dels plens del Parlament, s'anomenarien les víctimes d'accidents laborals. Per tant, tenim una problemàtica molt important. Què hem de fer davant d'això? Doncs, la primera qüestió que creiem que és important és

millorar el creuament de dades entre els departaments de Salut i d'Empresa i Treball. Actualment, tenim departaments de la Generalitat que treballen qüestions molt similars sense creuar les dades entre ells.

Per tant, és molt important que puguem creuar les dades i saber quin és l'estat de salut de les persones treballadores i com afecta això a nivell de sinistralitat laboral. Per què pot ser útil això? Doncs, pot ser útil especialment això per sancionar totes aquestes empreses que no compleixen la normativa i, per exemple, que les empreses que no compleixen la normativa laboral i estiguin sancionades pel Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya no es puguin presentar a licitacions i concursos públics.

També creiem que és una forma molt important de reduir l'absentisme. Contra el que algunes persones poden pensar, l'absentisme no és posar-se malalt, no és tenir permís retribuït, no és gaudir del permís de naixement i cura per fill menor. L'absentisme és no presentar-se a la feina sense un motiu justificat. I moltes vegades això va derivat de conflictivitat laboral, però especialment d'una mala prevenció de riscos laborals. Per tant, és molt important que millorem aquesta prevenció també per poder reduir l'absentisme.

I, finalment, se m'està acabant el temps, ho veig, creiem que és important atribuir als sindicats competències d'inspecció de treball, com es fa en altres països com Suïssa.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Cruz. I ara passem al torn dels grups parlamentaris i comencem pel grup que va sol·licitar la compareixença, Esquerra Republicana, i té la paraula el seu especialista, el senyor Marc Martínez.

Marc Martínez Romeu

Gràcies, president. Bona tarda, senyor Cruz. Gràcies per la seva compareixença i gràcies també per la feina que fan des de l'Eina - Joves de la Intersindical dia a dia en la defensa dels drets laborals dels treballadors. Abans parlàvem en la compareixença anterior una mica de la situació dramàtica que viu el nostre país en

termes de llengua catalana. Ara parlem de la situació de precarietat en què ens trobem les persones joves del nostre país. Nosaltres, des del Jovent Republicà acostumem a dir que som la joventut de les crisis i això és per una simple raó, que és que des que vam néixer hem viscut envoltat d'un context de crisi constant.

Ho vam viure amb la crisi immobiliària, la retallada posterior de tots els serveis públics, ho vam viure també amb la crisi sanitària de la covid-19, amb la crisi de repressió per part de l'Estat espanyol i en un llarg etcètera, que crec que avui tampoc no cal que ens afegim, per això nosaltres defensem que som el jovent de les crisis. I això en matèria laboral o en matèria d'habitatge, com bé comentava, ens trobem que actualment els joves hem de destinar més del 50 per cent del nostre sou, que ja de per si és precari, a pagar uns lloguers que estan desorbitats.

Ens trobem que la mitjana d'edat se situa als trenta anys i és per aquest motiu que des del Jovent Republicà sempre hem defensat que l'única via per abolir tot això...

Fitxer 7

és el socialisme, perquè entenem que aquestes desigualtats que genera el sistema capitalista no es poden canviar, no es poden reformar i que el que hem de fer és abolir el sistema en què estem.

Parlàvem una mica o parlava vostè del..., em volia centrar-me en dues de les qüestions que he comentat. En primer lloc el salari mínim català. Creiem que efectivament, com comentava, la Carta Social Europea recomana que el salari sigui com a mínim del 60 per cent del sou mitjà i això està força lluny de l'acord històric al què va arribar el PSOE i Sumar de 1.184 euros, perquè creiem que per Catalunya específicament és insuficient.

I a més a més també volíem parlar una mica d'aquest marc català de relacions laborals. Al final creiem des del Jovent Republicà que totes les competències les necessitem per governar-nos, per governar-nos millor, per decidir nosaltres i només nosaltres quin futur volem per les persones joves i també per això som independentistes, perquè entenem que sota un marc espanyol aquestes

competències no arribaran mai i, per tant, no ens podrem governar de la millor manera.

Llavors, per acabar una pregunta, perquè ha resolt totes les preguntes que tenia preparades (*L'orador riu.*) Llavors, ha comentat el tema de la paralització una mica del projecte de la Renda Bàsica Universal, que és un projecte que nosaltres consideràvem ambiciós i que per això vam impulsar en el seu moment i la pregunta és senzilla, si sap per què el Govern ha decidit paralitzar tot aquest projecte i no tirar-lo endavant. Entenem que, per nosaltres, des del nostre punt de vista, era una mesura útil i necessària per la societat catalana.

I per acabar, una reflexió final. Nosaltres creiem que hi ha una màxima, que és la que hauria de guiar el nostre país. De fet, tots els països del món, que és treballar menys, treballar tots, produir el necessari i redistribuir-ho tot.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. En primer lloc, agraïm al senyor Cruz, representant de l'Eina Intersindical la seva presentació sobre un tema cabdal per la nostra societat, com és la defensa dels drets laborals dels joves. Compartim la preocupació sobre la situació de precarietat laboral en la que es troben els joves, i recollim totes, la majoria de les propostes que ens feu per poder revertir aquesta situació. Crec que tots els grups estem d'acord en la diagnosi. Com hem dit, la taxa d'emancipació entre els joves de Catalunya és la més baixa a nivell europeu. I la taxa entre els joves és la més alta. També estem d'acord que el cost de vida a Catalunya fa impossible viure amb dignitat i que cal treballar per resoldre aquesta desigualtat estructural dins d'Espanya, sobretot per garantir l'emancipació dels joves.

Nosaltres creiem que hi ha mesures que estan en consideració, que poden ajudar a encaminar-nos cap a aquesta millora i que són mesures que s'haurien d'implementar o adoptar tenint en compte el context social i econòmic de Catalunya, com bé ha dit,

com són el salari mínim interprofessional. Nosaltres hem sigut un dels partits que ja des de la legislatura anterior insistint que el salari mínim interprofessional ha de ser més de mil quatre-cents euros i, per tant, compartim aquesta proposta.

I després també creiem que, bé, trobo que ha estat molt encertat que hàgiu dit que les pràctiques no remunerades s'haurien d'acabar, d'abolir, pel fet que no dignifiquen la feina dels treballadors joves i crec que a nivell europeu també ja s'ha instat els estats perquè posin les mesures necessàries per anar encaminant-nos cap a aquests treballs remunerats.

Finalment jo volia preguntar si teniu un posicionament sobre la temporalitat dels contractes, si ens podeu explicar algunes de les mesures o propostes i també pel tema de la inserció laboral dels joves. Ja hem parlat de les beques, però estaria bé si ens poguéssiu donar o presentar algunes altres propostes que puguem tenir nosaltres en consideració. També heu comentat el tema de la reducció de la jornada laboral. Com hem dit abans, nosaltres creiem que qualsevol mesura que vagi a dignificar la feina dels joves, a garantir els drets dels treballadors, s'ha de fer sobretot tenint en compte aquest context social i econòmic català.

I ho deixaré així.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Sí, gràcies, president. M'agradaria començar deixant clar, i sense voluntat tampoc d'entrar en debat, la nostra disconformitat amb que vostès compareguin avui, com ja vam deixar clar en la sessió de votació de la compareixença, pels motius que vam expressar llavors. En qualsevol cas i referint-nos al que ha vingut a parlar, que és sobre la situació laboral dels joves, tots sabem que la realitat és dura. A Catalunya ser jove i voler-se independitzar, formar una família o tenir una feina estable que garanteixi ingressos suficients és un repte complicat a dia d'avui. I si bé és cert que aquesta precarietat ve determinada en part per un context global difícil, aquí a Catalunya la situació s'accentua per les polítiques aplicades els darrers anys.

Catalunya és avui la comunitat autònoma amb els impostos més alts, especialment en l'IRPF per les rendes baixes i mitjanes, i és una autèntica contradicció quan es diu voler defensar la justícia social mentre es castiga fiscalment els qui menys tenen. Els joves que treballen cobrant mil dos-cents o mil tres-cents euros al mes no poden entendre que el Govern els gravi molt més a Catalunya que a la resta de comunitats autònomes d'Espanya. I menys encara, quan veuen a sobre que els serveis públics no estan a l'alçada dels elevadíssims impostos que toca pagar.

I això evidentment genera molta frustració entre els joves, molta desconfiança i en molts casos els obliguen a abandonar el país en busca d'oportunitats. El que cal de veritat és una política econòmica seriosa, rigorosa, que generi ocupació i llocs de treball de qualitat. Catalunya ha de recuperar la capacitat industrial, portem massa temps perdent pes en el sector productiu, substituint-lo per un model basat exclusivament en serveis, que en moltes ocasions ofereixen llocs de treball precaris. Cal fer una aposta decidida per la reindustrialització, per l'atracció de la inversió estrangera i per les polítiques que facilitin que les empreses vinguin, no que se'n vagin, que contractin i que es quedi a Catalunya.

I també cal parlar d'educació, cal una formació professional digna i adaptada a les necessitats reals del mercat laboral. No podem seguir formant joves per sectors que no tenen demanda, mentre que les empreses tecnològiques, industrials i logístiques no troben perfils adequats. I nosaltres, com dic, ho tenim molt clar. Rebaixa d'impostos per incentivar la contractació i premiar l'esforç. Simplificació burocràtica per ajudar els joves emprenedors a començar sense obstacles. Impuls a la FP dual, que connecti els centres formatius amb les empreses i recuperació, com he dit, del teixit industrial i l'aposta per sectors estratègics.

Si volem que els joves es quedin a Catalunya, puguin viure del seu treball i construeixin un projecte de vida, a casa nostra hem de començar per deixar enrere el dogmatisme i posar el focus en allò que realment funciona, que és la llibertat econòmica, l'estabilitat institucional i la formació orientada a la realitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula el seu especialista, el senyor Santiago Acosta, quan vulgui.

Santiago Acosta Gallego

Sí, muchas gracias. La situación de los jóvenes en Cataluña es verdaderamente preocupante. Pero lo que es aún más alarmante es la situación laboral que viven los jóvenes en este territorio. En España, desde hace años acceder a un trabajo digno tras finalizar los estudios universitarios o los ciclos formativos, se ha convertido en una excepción y no en la norma. Miles de jóvenes, año tras año, terminan su formación y se ven obligados a emigrar para tener una oportunidad real. No lo hacen por capricho, ni por falta de compromiso. No es que los jóvenes no tengamos ganas de trabajar, no es que nos pasemos el día en el sofá viendo Netflix, todo lo contrario, nos esforzamos, estudiamos, trabajamos. Algunos de ellos lo hacemos a la vez. Y aún así, no encontramos salidas estables ni un futuro garantizado.

La causa de todo esto son las dificultades y los impedimentos que se imponen o los requisitos innecesarios que obligan a cumplir a la hora de hacer según qué trámite laboral, como, por ejemplo, lo que contábamos antes de la imposición lingüística o como, por ejemplo, los brutales impuestos que se tienen que pagar por el mero hecho de trabajar, para que luego ese pago que tu realizas no se vea reflejado en una mejora de los servicios públicos. Porque, ¿de qué sirve ganar mil cuatrocientos euros al mes si mil euros se destinan al pago del alquiler y el resto alcanza para cubrir la comida mensual y la T-mobilitat? Esta es una realidad que muchos jóvenes vivimos en Cataluña. Se trabaja para sobrevivir y no para construir.

¿Y es que, con estas condiciones, que son una realidad, cómo vamos a motivar a los jóvenes a que trabajen? ¿Cómo motivar a la juventud si el esfuerzo no se traduce en oportunidades? ¿De qué sirve estudiar una carrera si después no puedes pagar ni un mísero alquiler?

Muchas gracias.

El president

Gracias. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el seu especialista, el senyor Arnau Morales.

Arnau Morales Soley

Gràcies, president. Gràcies compareixent. Bé, Espanya sempre s'ha caracteritzat per un mercat laboral marcat per la temporalitat i per la precarietat i per una elevada taxa d'atur estructural. Aquesta situació, és cert, ha millorat substancialment arran de la reforma laboral impulsada per Comuns i per Sumar des del Ministeri de Treball i Economia Social, però encara ens queda un llarg camí, sobretot en relació amb les persones més joves. Les dades en termes d'atur, temporalitat i afiliació són molt positives. L'atur a Catalunya es troba en nivells anteriors ja a l'any 2008 per primera vegada i la temporalitat ja està equiparada amb la mitjana europea i ha augmentat l'ocupació i l'afiliació a la seguretat social estan en xifres rècords, el que suposa una estabilització del mercat del treball, dels ingressos de les famílies i la capacitat i qualitat del sistema de protecció social.

Ara bé, la millora també ha beneficiat les dones, però encara es detecta discriminació per raó de gènere al mercat del treball, tant per raó de la temporalitat com especialment en la parcialitat i amb el terra enganxós. Aquestes dades desagregades per joves no són tan positives, però l'atur juvenil ja està 12 punts per sota de la que teníem l'any 2020 i 4,5 punts per sota de la mitjana estatal.

Sens dubte, cal seguir treballant en tres grans eixos, que és la reducció de temporalitat, l'increment de salaris i la reducció de la discriminació per raó de gènere. Però, a diferència del que deien alguns dels que es van oposar a la reforma laboral, s'ha demostrat que sí funciona i ha suposat una millora objectiva de les condicions de treball. Som conscients, com s'ha indicat anteriorment, que les competències en matèria de treball es troben en gran part en mans del Govern de l'Estat, però precisament cal aprofitar la finestra d'oportunitat que tenim ara mateix. Tenim un Ministeri de Treball que respon, que per primera vegada a la història vetlla pels drets de les persones treballadores, i que busca ampliar drets laborals i posar la regulació laboral del nostre país a la pàgina del segle XXI.

Compartim plenament les necessitats que s'han referit de seguir aprofundint en la recuperació de drets laborals, la necessitat de reformar el model d'indemnitzacions per acomiadament per fer-lo consonant amb la Carta Social Europea, que està subscripta per Espanya. Cal recuperar l'autorització administrativa prèvia dels

acomiadaments col·lectius, com estem veient, per evitar les disfuncionalitats o les situacions com s'estan donant ara mateix amb el cas de Freixenet, o, sobretot, cal incidir en la millora salarial.

Tot i això, també som conscients, l'aritmètica parlamentària és la que és, no ens rema a favor i alguns dels socis del Govern de coalició no estan cooperant en la recuperació de drets laborals, com vam poder veure amb la reforma laboral de l'any 2022. Ara bé, les reformes laborals i les millores laborals no poden passar únicament per l'acció legislativa. Cal enfortir i potenciar la negociació col·lectiva, el diàleg social, impulsant els convenis col·lectius d'àmbit català i reforçant les posicions dels sindicats en el que refereix a la seva posició negociadora i la millora de salaris.

Per això celebrem la recuperació de la ultraactivitat dels convenis col·lectius. A nivell estatal coincidim, hi ha una qüestió que és urgent, que està sobre la taula i que es portarà al Congrés en els propers mesos, que és la reducció de la jornada laboral i ens deixarem la pell a fi que surti endavant. Tot i això, des de Comuns i Joves Ecosocialistes, no ens conformem amb la reducció proposada de trenta-vuit hores i mitja. És un primer pas, és un primer pas que celebrem, però tenim clar que aspirem a les trenta-dues hores setmanals, perquè mereixem treballar menys per viure millor.

Una última qüestió que s'ha apuntat també que ens inquieta i ens preocupa, és la sinistraltat laboral, que ve causada per una manca de cultura empresarial, en aquest sentit, una falta de recursos clars d'Inspecció de Treball per poder fer la seva feina i que afecta especialment les persones joves. No podem permetre ni un mort més a la feina.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes, té la paraula la diputada Núria Navarro, quan vulgui.

Núria Navarro Hurtado

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyor Pau Cruz, per estar aquí avui present. Abans que res, voldria ressaltar i agrair la seva intervenció i el compromís que demostren des d'Eina en la defensa dels drets dels joves en l'àmbit laboral i social, tot això s'ha

després de la seva intervenció. El nostre grup comparteix total i absolutament la preocupació que en l'actualitat molts dels nostres joves tenen per accedir a l'emancipació, a l'educació, a l'habitatge i al conjunt de condicions que són totalment necessàries per emprendre un projecte de vida i de benestar. No podem deixar de banda que les preocupacions i les argumentacions que avui han presentat en la seva intervenció descriuen una realitat que s'ha de resoldre amb unes mesures públiques, que donin resposta per tal de donar cobertura a les dificultats que els joves avui dia tenen en la nostra societat.

En aquesta línia, per exemple, ha esmentat la reforma laboral, i és cert que ha contribuït la reforma laboral en favor de la reducció de la temporalitat i la precarietat en el treball, tot i que sabem, tal i com vostè ha manifestat, que no és suficient. Per tant, tenim perfectament present que hi ha aspectes d'aquesta reforma laboral que encara, evidentment, es poden millorar per tal d'amplificar l'impacte de les mesures que proposa i, en especial, les que fan referència a les facilitats del primer...

Fitxer 8

accés a la gent jove al món laboral.

El nostre grup té consciència social i aquesta consciència, aquest compromís amb les polítiques socials són totalment transversals. Com ja saben, són un compromís estratègic de govern i que ja s'estan tirant endavant i que descriuen també la voluntat i la defensa del bé comú del partit al qual represento. Valorem molt les preocupacions que ens plantejem i en prenem nota. Són necessitats i reptes que compartim. Catalunya té grans reptes al seu davant i, en aquest context, el diàleg amb les organitzacions com les que vostè representa són totalment essencials per tal de dissenyar polítiques efectives i ajustades a la realitat dels joves. Les oportunitats i la millora de la qualitat de vida exigeixen un treball conjunt, una capacitat d'atenció, una capacitat d'escolta amb molta generositat als seus plantejaments.

En un moment de la seva intervenció i estant al cas de les preocupacions que generen la incertesa dels futurs dels joves, ha manifestat que poden proposar diferents mesures per tal de donar una mica de resposta a la situació dels joves en

el món laboral. Ara bé, nosaltres també voldríem fer-li una pregunta, ja que ha fet unes pinzellades a les preocupacions dels joves, i és en relació a l'accés a l'habitatge, donat que, evidentment, habitatge i l'oferta laboral, la situació laboral dels joves van de la mà. Per tant, jo li volia preguntar si ens pot fer una petita pinzellada en quines altres mesures en política d'habitatge i des de la seva perspectiva creieu que es poden implementar de manera efectiva a Catalunya dins el marc actual de les seves competències.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, per respondre les preguntes té deu minuts. Quan vulgui, senyor Cruz.

Pau Cruz i Trullàs (secretari general de l'Eina - Joves de la Intersindical)

D'acord. A veure si me'n surto, perquè no serà gens senzill. En primer lloc, evidentment, completament d'acord amb la intervenció del senyor Martínez, per part del Jovent República. Nosaltres compartim totes i cada una de les qüestions que ha dit sobre el salari mínim i insistim que estem completament d'acord. Tots els organismes internacionals ens diuen que hem d'avançar cap a un 60 per cent de la mitjana salarial. Per tant, aquí tenim molta feina pendent.

De fet, incidir en el fet que aquesta qüestió va ser revisada pel Comitè Europeu de Drets Socials, després d'una denúncia de la Confederació, Intersindical Galega, la CIG, que deia que Espanya no complia amb els mandats de la Carta Social Europea, perquè a l'Estat espanyol la mitjana salarial és més baixa, no diem ja a Catalunya. Per tant, és evident que hem d'avançar en aquest sentit.

I, a més a més, una altra qüestió. El Comitè Europeu de Drets Socials planteja el salari mínim des de la perspectiva de salaris nets, no salaris bruts. Per tant, estem patint per arribar al 60 per cent de la mitjana salarial en salaris bruts. Per tant, imagineu-vos com de lluny estem de salaris nets. Tenim molt camí per recórrer.

En relació amb la pregunta que em plantejava, sobre la paralització de la renda bàsica universal, jo no voldria posar paraules en nom ni dels grups parlamentaris del PSC ni de Junts, que van votar en contra de l'esmena als pressupostos, ni tampoc del Govern de la Generalitat de Catalunya, però creiem que és molt important

avançar en aquesta renda bàsica universal, creiem que ens permet assegurar unes condicions de vida dignes a tota la població i creiem que ens permet reforçar la negociació col·lectiva. Perquè no és el mateix plantejar una vaga cobrant una renda bàsica universal, que plantejar una vaga sabent que potser d'aquí dos dies has de parar perquè no podràs alimentar els teus fills. Per tant, creiem que és molt important recuperar, no només el pla pilot, sinó la implementació de la renda bàsica universal.

En relació amb el marc català de relacions laborals, nosaltres creiem que és importantíssim transferir totes les competències. Hem de poder decidir des de Catalunya les polítiques de treball per la classe treballadora catalana. Per tant, és imprescindible poder tenir les competències, perquè si atenem els teòrics de la democràcia, ens parlaran d'un concepte que és la *deep democracy*, o la democràcia profunda, que és poder tenir capacitat d'autogovern o poder tenir veu sobre les situacions que vivim. Per tant, és imprescindible poder tenir aquestes competències des de Catalunya, per poder decidir els propis catalans i tenir veu sobre quines polítiques s'han d'implementar a nivell laboral i de seguretat social a Catalunya.

En relació a la pregunta que em plantejava des de Junts, respondre que ja creiem dues línies per atacar aquesta temporalitat. Una és reindustrialitzar el país. Cal que reindustrialitzem el país. De la indústria és d'on traiem les millors condicions de treball i on traiem els índexs de sindicació. Una cosa va de la mà de l'altra. Per tant, cal que reindustrialitzem aquest país. Catalunya va passar d'un índex d'industrialització els anys setanta de vora el 40 per cent, a un índex actual que no arriba al 20 per cent amb prou feines. Per tant, cal que reindustrialitzem el país. I cal que ho fem des d'una perspectiva verda i sostenible. No ens serveix de res evitar que la Nissan marxi seguint produint cotxes, volem indústria verda.

La segona qüestió és recobrar les proteccions pels treballadors indefinits. Si ara tenim un índex de temporalitat molt més alt és perquè es van eliminar unes proteccions que tenien els treballadors indefinits i que avui dia no tenen salaris de tramitació, autorització d'acomiadaments col·lectius, indemnitzacions més altes..., per tant, hem de recobrar aquesta protecció, perquè no serveix de res ser indefinit si no tenim les proteccions que acompanyen el treball indefinit i ens poden fer fora sense causa per una indemnització irrisòria. Per tant, dues mesures que podrien ser

interessants per combatre la temporalitat serien aquesta reindustrialització i aquesta millora de les proteccions davant de l'acomiadament injust.

Amb relació al que comentava el Partit Popular, a mi també em sembla malament que vostès hi siguin aquí, però el pluralisme polític funciona així. A vegades ens hem trobat... (*Veus de fons.*) Jo no l'he interromput quan parlava i li agrairia que fes el mateix. A mi tampoc m'agrada que hi siguin aquí, però el pluralisme polític funciona així.

Ha enunciat diverses coses i li dono resposta. Vostè parlava dels impostos i em sembla una mica innocent pensar que si a les empreses se'ls obliga a pagar menys impostos, milloraran els salaris. De fet, si ens fixem com ha augmentat el preu de l'habitatge i com han augmentat els salaris, veiem que els salaris s'han congelat els últims vint anys, mentre que els preus de l'habitatge han anat pujant i pujant. Per tant és, en el millor dels casos, innocent pensar que aquesta seria una solució a les problemàtiques de les persones joves.

Ens parla vostè també de precarietat i de política econòmica seriosa, però és que la situació actual és herència del seu partit. Qui va fer les reformes laborals que ens han portat aquí va ser el seu partit. Qui va implementar les polítiques de flexiseguretat, que en realitat són de flexiprecarietat, perquè han donat molta flexibilitat a les empreses, però cap seguretat als treballadors, va ser el seu partit. Per tant, no sé quina mena de política seriosa es pensa que està plantejant, però és que les seves propostes ja s'ha demostrat que no funcionen. Això ho diuen tots els estudis acadèmics de la Universitat Pompeu Fabra, de la Universitat de Barcelona, de la Universitat Autònoma, vull dir que si vol l'hi puc referenciar, però és que això no funciona així.

Inversió estrangera per solucionar problemes. És que els problemes els hem de solucionar des d'aquí. És que no serveix de res vendre el país al millor postor. El que hem de fer és construir una indústria catalana, que neixi des d'aquí i que ens permeti autogovernar-nos, no només en el pla polític, sinó també en el pla econòmic. A mi no m'agrada parlar de llibertat econòmica, a mi m'agrada parlar de democràcia econòmica. Perquè no té cap tipus de sentit que hàgim d'escollir democràticament el cap d'estat, no, perdó, el cap d'estat, no, el president del govern, el cap d'estat no

l'escollim democràticament, però en canvi a les empreses la democràcia no hagi arribat i segueixi sent un sistema feudal, on l'empresari pot decidir el que consideri, sense que els treballadors tinguin ni veu ni vot.

Per tant, nosaltres creiem que cal avançar en un sistema de democràcia econòmica on tot aquest tipus de qüestions les puguem millorar i en aquest sentit destacar el paper que poden jugar-hi les cooperatives. Hi ha cooperatives que funcionen molt bé, aquí a Catalunya en tenim grans exemples, en situo una, el Col·lectiu Ronda, és un despatx d'advocats que factura més de 10 milions d'euros anuals. Si ens n'anem a altres països, veiem que a França Durablex és una cooperativa. Per tant, tots els plats taronges que tenim a casa i que tots coneixem són fabricats per una cooperativa. Per tant, és un sistema que funciona i, en aquest sentit, animar a continuar en aquest sentit.

Sobre el que comentava el Partit Socialista, la reforma laboral, evidentment, ja he dit que nosaltres considerem que som insuficient. Permeti'm comentar que va ser una llàstima no aprofitar una majoria que existia en aquell moment per complir la promesa electoral de derogar les reformes laborals i ara ens trobem que no tenim unes majories parlamentàries que ens permetin avançar en aquest sentit. I, per tant, moltes propostes que s'haurien pogut aprovar i d'aquí el vot en contra d'alguns partits, no es van poder aprovar i no vam recuperar les indemnitzacions de quaranta-cinc dies, ara la ultraactivitat s'hi pot pactar en contra, que abans no es podia, ara no hi ha salaris de tramitació, excepte en casos d'acomiadament nul o ser representant legal dels treballadors. Hi ha tot un seguit de qüestions que es van quedar en el tinter, i que és important recuperar i, m'alegro que comparteixin aquesta insuficiència i estiguin disposats a treballar en aquest sentit.

Sobre la pregunta que em plantejava d'accés a l'habitatge no és el meu camp d'expertesa, perquè jo en sé molt de treball, però sí que una proposta que tenim des del sindicat és la regulació dels lloguers. Creiem que és important tenir una regulació dels lloguers, i és important recuperar la regulació catalana. De fet, a Catalunya teníem una regulació, que estava funcionant molt bé. Hi ha un estudi de la Universitat de Barcelona que deia que estava funcionant molt bé aquesta regulació. No obstant, algú ho va portar al Tribunal Constitucional, i ara tenim una regulació que existeix,

però que no està acabant de funcionar bé i que és molt pitjor de la que teníem i, en aquest sentit, animar-los a recuperar aquesta regulació catalana dels lloguers.

I també una altra proposta. Que l'Administració pública comenci a comprar habitatge. Necessitem un parc públic de lloguer i, en aquest sentit, ens queda molta feina per fer. El parc públic de lloguer català és del voltant del 2 per cent. A nivell europeu ens trobem entre el 15 i el 60 per cent en funció del país. Per tant, ara mateix no tenim cap capacitat de condicionar el mercat de l'habitatge. Què necessitem? Adquirir habitatge. Hi ha diverses formes, tant des d'adquirir habitatge de nova propietat per quedar-nos-el quan la persona mori, com adquirir directament a través del dret de retracte. Hi ha diverses opcions però, en aquest sentit, sí que m'agradaria remarcar la importància d'adquirir habitatge per part de les administracions públiques i poder tenir un parc públic de lloguer que ens permeti condicionar les dinàmiques del mercat, perquè, per desgràcia, vivim en un sistema capitalista i això funciona així.

En relació amb el que comentava el company dels Comuns, i amb això vaig acabant, ja he dit que la reforma laboral ens semblava insuficient. Crec que hi ha una cosa que és important, que és no confondre contractes indefinits amb fugir d'una situació de precarietat, perquè no té res a veure. La reforma laboral del 2021, que és la primera que no va ser obertament regressiva en quaranta anys de democràcia, es va recuperar una presumpció d'indefinitat, i ara hi ha molts més contractes indefinits, però no hi ha les proteccions que tenien anteriorment, el 2012, els contractes indefinits. Per tant, no serveix de res un contracte indefinit si no tenim les proteccions que ens acompanyen.

No serveix de res tenir un contracte indefinit si em poden fer fora de la feina amb una indemnització de menys de mil euros. No, és que no serveix absolutament de res. Jo treballo d'advocat laboralista al sindicat, i és que ho veig cada setmana, no serveix de res. Això és molt important recuperar-ho. Em consta que alguns grups polítics van votar en contra per aquests motius, precisament, per tant, jo no equipararia tot el vot en contra de la reforma laboral al que es va produir, perquè el que li estaven exigint era que complís una promesa electoral del seu grup polític, que era derogar les reformes laborals del Partit Popular.

Tampoc penso que tenim el Govern més progressista de la història, perquè bàsicament, l'activitat del Govern espanyol, Carta Social Europea ratificada a banda, és esperar que hi surti una sentència al Tribunal de Justícia de la Unió Europea i convertir-ho en llei. Per tant, home, tampoc em sembla la política més encertada.

En qualsevol cas, sí que comparteixo amb vostè que existeix una sinistralitat laboral. Veig cares estranyes, però és que les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea són d'obligat compliment pels tribunals, per tant, bé, és que s'esperen a que les idees surtin d'un altre lloc.

Jo penso que és important poder avançar una mica el que comentava, atacar aquesta...

El president

Senyor Cruz, se li ha acabat el temps.

Pau Cruz i Trullàs (secretari general de l'Eina - Joves de la Intersindical)

Se m'ha acabat el temps. Doncs..., derogar les reformes laborals.

El president

D'acord, moltes gràcies. Aturem la sessió dos minuts.

(Pausa llarga.)

Fitxer 9

El president

Donem la benvinguda.

Compareixença del secretari de Treball per a informar sobre les mesures previstes en matèria de treball per a joves

357-00442/15

Al senyor Francisco Ramos, secretari de Treball, que avui compareix a la Comissió de Polítiques de Joventut per informar sobre les mesures previstes en matèria de

treball per joves i també al senyor Miquel Àngel Catalinas. Tenen total un temps màxim de quinze minuts, quan vulguin.

(L'exposició del secretari és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

El secretari de Treball (Francisco Ramos Martín)

Molt bé, moltes gràcies, president. Bona tarda, diputades, diputats. Gràcies per convidar-me a aquesta comissió per poder explicar les polítiques que fem des de la Secretaria de Treball en relació amb les polítiques d'ocupació per joves. Sóc molt conscient que les persones per a joves tenen una problemàtica molt àmplia i des del nostre Govern s'està intentant prendre mesures per atendre aquestes realitats en seu d'habitatge, de drets socials. I jo, com no pot ser d'una altra manera, em centraré en les que em pertocuen a la meva secretària, tot i que espero poder tenir temps per explicar el treball que estem fent transversal amb algunes de les nostres conselleries.

Per començar, els posaré en una miqueta de context, amb quatre dades del mercat de treball i del disseny general de les polítiques que nosaltres estem implementant. A Catalunya, hi ha 1,3 milions de joves en edat de treballar, que és un 1,4 per cent més del que hi havia l'any passat, el tercer trimestre del 24. Aquest exercici hem reduït la temporalitat juvenil, tot i que encara ens queda molta feina per fer i, encara que es modera el ritme de creixement de l'ocupació juvenil, la creació d'ocupació, pel que fa a la franja de trenta anys i més, s'està incrementant. On tenim l'atur juvenil s'ha disminuït respecte l'exercici anterior en 27.700 persones i la taxa d'atur juvenil s'ha reduït en un 15 per cent.

Evidentment, tenim unes dades que, malgrat que estan millorant any rere any, disten molt del que voldria el nostre Govern i tots els governs en general, pel que fa a la situació del mercat de treball i pel que fa a la situació dels joves en ell. Nosaltres hem identificat alguns problemes específics de la població jove, que són bàsicament penso, de formació. La formació determina les possibilitats i oportunitats en el mercat de treball. Nosaltres estem creixent en formació superior i estem molt per sobre de mitjanes estatals o europees, però això ens genera un efecte lateral que és el de la

subocupació. Tenim persones formades i el mercat de treball probablement té altres llocs de treball que no casen amb aquest perfil que tenim.

Per l'altra banda, tenim una població jove, no qualificada, que és difícil d'encaixar en el nostre model productiu i per tant la conclusió evident és que hem de fer esforços en seu de formació, i especialment en seu de formació professional, per desenvolupar les millors polítiques d'ocupació que ens permetin que els joves puguin accedir a llocs de treball que el mercat necessita i pels quals ara no trobem persones qualificades.

Pel que fa a les polítiques d'ocupació, aquí els he de comentar que nosaltres ens vam dotar ja en el mandat anterior d'una estratègia d'ocupació juvenil de qualitat 22-27, que té com a objectiu millorar l'ocupabilitat de les persones joves, per intentar assegurar la igualtat d'oportunitats en l'accés al mercat de treball i reduir en la mesura del possible l'atur juvenil. Aquesta Estratègia d'ocupació juvenil, de fet, s'emmarca en l'Estratègia catalana d'ocupació de qualitat, que també és del 22 i acaba el 27, que posa al centre, com un dels col·lectius principals, el dels joves a l'hora d'implementar les seves actuacions.

I, per últim, com saben des del SOC, bàsicament ens dotem del PDPO, el Pla de Desenvolupament de les Polítiques d'Ocupació de Catalunya, que finalitza aquest exercici el seu període de vigència, que és el 23-25.

Si entrem una miqueta en el detall de l'Estratègia d'ocupació juvenil, veurem que tenen cinc grans objectius estratègics temàtics. El primer és millorar l'assessorament i l'orientació, garantint l'accés a un servei d'assessorament i d'orientació i d'intermediació a totes les persones joves, en línia, també, amb el que marca la Ley de Empleo, que ens commina a garantir un seguit de serveis a tota la població, però en aquest cas posem el focus en la població juvenil.

Un segon objectiu estratègic és el del retorn al sistema educatiu i, si s'escau també a facilitar elements de formació. Nosaltres pensem que, especialment en les franges més joves i en situacions d'abandonament escolar, els esforços s'han de fer de forma conjunta, si s'escau amb el Departament d'Educació, per tal que el jovent retorni al sistema educatiu. Acompanyant-nos amb diversos instruments, noves oportunitats, cases d'oficis, els que sigui, que els permeti veure quina és la seva percepció de què

és més atractiu pel mercat de treball i, per tant, veure si els podem retornar al sistema educatiu, perquè milloren la seva qualificació i això els permeti després trobar una feina més ajustada a les seves necessitats i voluntats.

Un tercer objectiu estratègic és el de fomentar les oportunitats d'ocupació, ajudant a incorporar-los en els casos en els que això sigui necessari i factible, incorporar-los al mercat de treball mitjançant contractes de qualitat, subvencions a la contractació o altres instruments de creació d'ocupació.

L'objectiu estratègic quart té a veure amb el foment de la cultura emprenedora i el suport a l'acompanyament a l'emprenedoria i, si s'escau, al treball autònom. I, per últim, hi ha un element de mobilitat internacional, que és el que intentem és garantir experiències en altres mercats de treball per millorar l'experiència, el coneixement d'altres ocupacions, com es presten en altres serveis, que això els pot permetre millorar el currículum formatiu i, posteriorment, ocupacional d'aquestes persones. Paral·lelament, en aquesta estratègia hi ha altres objectius estratègics més transversals, però no em detindré.

Dir, el conjunt d'actuacions que fem amb aquests objectius estratègics es centren, com he dit abans, en actuacions en seu de mobilitat, autoocupació, foment de la contractació, pràctiques i, bàsicament, elements formatius, com podien ser el FUAB, el treball i formació, les noves oportunitats o la Formació dual. I aquestes actuacions, com he dit, les fem normalment de la mà d'operadors locals, del Tercer Sector o, en menor mesura, d'operadors privats i, també, de forma transversal, amb departaments com el d'Educació, el de Drets Socials i Salut, en alguns dels casos, especialment quan abordem temes de salut juvenil.

Em sap greu, però pel que es veu hi ha algun problema amb la transparència. La tindran a la seva disposició i jo, ara el que faré serà un repàs molt ràpid. No faré un repàs, els diem que tenim programes d'autoocupació en el marc del programa operatiu del Fons Europeu, alguns programes d'orientació específic per joves en els que incorporem, també, elements de cura de la salut mental, com podria ser el d'Ocells de Foc, en els que han passat més de quaranta mil beneficiaris. Programes des del SOC, adreçats a combinar experiències d'orientació, formació i treball, com

podrien ser les cases d'ofici o el programa de treball i formació. I programes d'intercanvis europeus, com podrien ser l'ALMA i l'Eurodisea.

També tenim la participació de joves en el conjunt de programes del SOC, com no podria ser d'una altra manera, des d'orientació, treball i formació genèrics, o en la participació en programes del Consorci de Formació Contínua, com podria ser la participació en programes de formació transversal, de formació sectorial, o en el projecte d'orientació professional o el Conforcat a mida.

I, per últim, m'agradaria comentar-los que totes aquestes actuacions que he comentat, que fem planificades en el marc de les diferents estratègies, i en programes aprovats pel Consell de Direcció del SOC o el Consell Executiu del Consorci de Formació Contínua, el fem sempre de la mà dels agents econòmics i socials i de les entitats municipalistes, que participen en els òrgans de governança. I, per tant, tota aquesta programació és aprovada amb el vot a favor, en la majoria dels casos, amb aquestes entitats.

Bé, ja hem recuperat el PowerPoint, tot i que..., no, no l'hem recuperat. Bé, per últim, i ja acabo, tenim en el marc del Consell de Relacions Laborals una comissió de polítiques de joventut, que treballem una altra vegada amb els agents econòmics i socials, i que ens permet identificar i produir algun seguit de material d'informació, sensibilització, i orientació, adreçat específicament a joves, fins i tot en casos en situació de prelaboral, per exemple, joves de quart d'ESO, en els que moltes vegades amb participació dels mateixos joves produïm materials, que els permeten...

Fitxer 10

tenir informació perquè els orienti millor a l'hora de la tria d'itineraris formatius, després d'itineraris laborals i elements bàsics d'orientació en el mercat de treball.

Jo ho deixaria aquí i després, suposo que quan em facin preguntes tindrè oportunitat de contestar-los. Només dir que, evidentment, he estat molt sintètic, ara tindrem oportunitat de desenvolupar en funció de les seves preguntes, però en qualsevol

moment la meua porta i el meu correu està obert perquè m'adrecin les preguntes que considerin oportunes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Ramos. I ara passem al torn dels grups parlamentaris i comencem per Esquerra Republicana, que va sol·licitar la compareixença i té la paraula la diputada Mar Besses per un temps de cinc minuts, quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Bé, gràcies, president. En primer lloc, agrair-los la compareixença. Malauradament no hem pogut seguir la presentació, però en tot cas, si ens fan arribar la presentació, doncs podrem mirar també aquestes dades i el que han exposat amb una mica més de detall. En tot cas, crec que primer, a nivell de context, han exposat algunes dades, però malauradament la realitat en termes laborals en què ens trobem els joves al nostre país és dolenta. Veiem segurament una tendència a anar millorant en alguns àmbits en els darrers anys, fruit d'alguns esforços que s'han anat fent, però en tot cas no ens podem quedar aquí, perquè els signes de precarietat juvenil que s'està assentant de forma molt preocupant en els joves catalans, requereix de moltes més mesures, de molts més esforços per anar-ho revertint.

I en aquest sentit l'anterior compareixença, que també era relacionada amb l'àmbit del treball, doncs ens han apuntat algunes dades que exemplifiquen, crec, que malauradament molt bé la realitat que hi ha a nivell de precarietat juvenil en el nostre país. Per tant, una mica tenint el context d'aquestes xifres, sí que els he de dir que ens hagués agradat potser que haguessin entrat una mica més en matèria en quines són les línies que està desenvolupant el Govern per revertir aquestes xifres.

Una de les qüestions que la tenim sobre la taula i que els volíem preguntar, evidentment, és en relació amb l'Estratègia catalana d'ocupació juvenil de qualitat, que es va posar en marxa el 2022 i que ara s'està desplegant i que aquesta estratègia, fruit també d'un consens social molt ampli en el nostre país, preveia diverses actuacions, diverses orientacions com, per exemple, reforçar aquesta orientació laboral tan necessària, aquest acompanyament cap a les persones joves,

preveia aquest increment de cent deu professionals vinculats directament a consells comarcals i als ajuntaments del nostre país, entenent que també tenen un paper molt important per fer aquest acompanyament, aquesta orientació molt més de la proximitat.

Apostar per aquesta formació contínua, formació al llarg de la vida o millorar, avançar cap a una contractació de qualitat. Són algunes de les coses que recollia aquesta Estratègia, que vostès han esmentat una mica les línies estratègiques que preveia, però sí que la nostra pregunta, el que els voldríem adreçar és si poden detallar una mica com han evolucionat, com s'han implementat aquestes línies estratègiques, aquestes actuacions, però sobretot, quina diagnosi en fan o quina conclusió n'extreuen, ara que estem a la meitat de l'execució i de la implementació d'aquesta estratègia, sobretot per detectar quins són els àmbits de millora o cap on hem de focalitzar les polítiques en l'àmbit d'ocupació juvenil de cara als propers anys. Per tant, una primera qüestió és situar l'estratègia catalana d'ocupació juvenil de qualitat com un dels eixos que ha de pivotar sobre aquesta qüestió.

També han esmentat la qüestió de la sobrequalificació. És una cosa que ens preocupa, perquè un 40 per cent dels joves a Catalunya estan sobrequalificats, és a dir, sovint diem que som aquesta generació més ben preparada, però malauradament aquesta preparació no és corresposta amb el mercat de treball que tenim ara mateix i, per tant, com resolem o com ajustem aquest desajust que hi ha entre la formació i l'ocupació del nostre país. I aquí les conseqüències crec que en són moltes i que ens haurien de preocupar com per exemple no només el desaprofitement del talent, sinó també en termes econòmics pel país, però també en termes socials.

En la primera compareixença que hem fet abordàvem la qüestió de la llengua entre les persones joves, i situàvem també les oportunitats que som capaços de generar des del nostre mercat de treball com un dels elements que condicionen també el manteniment o l'ús de la llengua catalana. Per tant, una qüestió que entronca en molts altres àmbits. I per tant, si parlem de sobrequalificació hi ha aquesta evidència, aquesta necessària relació entre el mercat de treball i l'àmbit educatiu. En aquest sentit creiem que anem en la bona direcció pel que fa a l'abordatge de la formació

professional en el nostre país, en els avenços que s'han fet els darrers anys per avançar cap a aquesta formació professional dual, però també com vostès explicaven crec que necessitem aquestes dues potes, aquestes dues branques.

I, per tant, no entenem el canvi d'adscripció en aquest sentit de l'Agència de Formació Professional de Catalunya, que ha passat de tenir aquestes potes de forma transversal, des de l'àmbit de Presidència, a tenir-les només en l'àmbit d'Educació. Creiem que és un greuge, i per tant, si podrien analitzar o comentar si creuen que realment això està suposant un greuge o si tenen altres mecanismes per vetllar que continuem tenint aquesta dualitat en aquests dos àmbits.

No em queda massa temps, però aprofito per plantejar algunes qüestions que han sortit també en la sessió d'avui de la comissió, en relació per exemple amb l'Estatut del Becari. Com dignifiquem les condicions laborals, perquè al final estan fent de treballadors aquests estudiants en pràctiques, que estan a les empreses fent aquestes estades. Per tant, sabem que és una qüestió que està encallada, però crec que és prioritari que es pugui desencallar. Per tant, situar la qüestió de l'Estatut del Becari i també tots els altres temes que estan sobre la taula.

El president

Diputada...

Mar Besses Casanovas

Acabo president, molt breu..., i que afecten de ple les persones joves, que és el salari mínim català i la reducció de la jornada laboral.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la seva portaveu, Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. I gràcies als compareixents en aquesta tarda de debat a la Comissió de Polítiques de Joventut, on hem pogut parlar d'alguns temes o alguns dels temes més importants dels joves del nostre país. En primer terme, de

l'habitatge, de la llengua, però també de l'ocupació, amb una primera compareixença d'un sindicat juvenil, però en aquest cas també amb aquesta darrera, de la mà del Govern de la Generalitat, per explicar-nos el seu capteniment i les polítiques que s'estan portant a terme i l'abordatge sobre la qüestió.

De fet, avui podem incidir sobre qüestions bàsiques que van molt lligades, van de la mà, parlar d'emancipació, parlar de les oportunitats del futur dels nostres joves i fer-ho amb unes dades que tots compartim, aquesta radiografia que s'ha posat de manifest per part d'altres grups parlamentaris, que situa Espanya a la cua d'Europa pel que fa a aquesta ocupació juvenil, però tanmateix també pel que fa a l'emancipació que arriba als trenta anys.

I en contraposició també avui cal posar sobre la taula alguns elements, que són importants en el debat o que són importants per tal de no només tenir la radiografia, sinó per impulsar i implementar les accions polítiques adients, com és que tenim la generació més ben formada de la història, com actualment hi ha una fuga de talent d'aquests joves formats cap a l'exterior, que és positiu que marxin per aquesta experiència, que evidentment molts volem tenir fora del nostre país, però tanmateix aquesta impossibilitat moltes vegades de poder tornar i de poder abordar dins del mercat laboral també aquest encaix.

A més a més també, any rere any, veiem en diversos estudis com les empreses segueixen insistint en la falta de personal qualificat en determinats camps i àmbits de treball. O, per altra banda, com vostès han situat, també la taxa d'abandonament escolar. I aquest acompanyament, aquesta aposta per l'orientació, que ha de ser clau i ha de ser bàsica, per a la que s'ha començat a treballar en l'àmbit de la formació professional.

Des de Junts per Catalunya en aquest sentit, com he reivindicat en diverses ocasions en aquesta comissió, però també en el ple del Parlament, seguim apostant per aquesta estratègia, però a més a més, també, de fer-ho amb mesures claus i que contribueixin a canviar la situació i l'estat de les coses. Quan parlem de joves no volem parlar, ni que hi hagi correlacionada aquella paraula que és precarietat. Crec que tots compartim que, parlar de joventut malauradament porta lligat aquest concepte, i cal definir estratègies que ho puguin revertir.

En aquest sentit vostès avui parlaven d'alguns elements, que són claus, que són bàsics, com ajudar en l'àmbit de l'emprenedoria. Voldríem conèixer el capteniment, però sobretot quins són els programes específics per aquest suport a l'emprenedoria dels nostres joves, però tanmateix, també per la contractació a les empreses, aquestes bonificacions fiscals que s'han donat en determinats governs de la Generalitat en determinats moments per tal de cobrir aquesta despesa del treballador jove, amb la contractació laboral indefinida, i atribuint aquests beneficis i aquests ajuts que ens permetin incorporar-los.

Per altra banda, una altra de les qüestions bàsiques és parlar de salaris. De fet, el cost de la vida ha pujat, tots sabem que aquests darrers anys, aquests darrers deu anys, més del 7,6 per cent. De fet, hi ha dades que situen com ha arribat a pujar en comparativa amb la resta del país l'àrea metropolitana de Barcelona. Cal, per tant, abordar aquesta qüestió i des de Junts per Catalunya seguim insistint com cal fer-ho, a través del salari mitjà de referència.

Nosaltres vam aportar a través d'una proposta en aquest Ple del Parlament aquest salari mínim interprofessional, i aquesta pujada que hauria d'haver-hi, per la que el grup que dona suport al Govern hi va votar favorablement. I també voldríem conèixer el capteniment del Govern i quines mesures s'implementaran per tal que sigui efectiu al llarg d'aquest proper any 2025, però també, d'acord amb aquesta recomanació de la Carta Social Europea que vam posar sobre la taula.

I finalment, permeti'm que també situï dues darreres qüestions. Una és sobre la remuneració de les pràctiques acadèmiques. També d'acord amb la Directiva Europea hem portat algunes propostes a aquesta mateixa comissió i a aquest mateix Parlament, per tal que sigui efectiu i voldríem conèixer l'estat de la qüestió.

I de la mateixa manera, també sobre la formació professional, sobre l'increment de l'oferta que hi haurà el proper curs d'acord amb aquest anàlisi prospectiu necessari amb tots els actors socials, econòmics, però a més a més també amb el món local, conèixer si s'ha col·laborat amb el Departament d'Educació per tal que aquesta formació professional, que va de la mà de l'empresa, que va de la mà de l'aposta dual, té aquest reconeixement necessari, però també aquesta contribució que demanen tots els centres educatius de poder facilitar des del Departament de

Treball, buscar les pràctiques i que no sigui el mateix professorat que hagi de fer aquesta gestió i que està provocant aquestes desavinences actuals.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el seu especialista Raúl Collbatallé, quan vulgui.

Raúl Collbatallé Simón

Sí, gracias de nuevo, presidente. Agradecer la comparecencia del secretari de Treball, Francisco Ramos y del cap d'Àrea de Planificació y Coordinació. Sinceramente se lo digo, la intervención de usted hoy aquí pues ha sido quizá más de lo mismo, muchas palabras, muchos planes, pero realmente lo que tenemos es que pocos resultados. Mientras tanto, los jóvenes de Cataluña seguimos sin oportunidades, con más trabas por encontrar empleo y muchos de ellos planteándose marcharse fuera para tener un mejor futuro. Más de un cuarto de los jóvenes catalanes no encuentra empleo, superando el 30 por ciento para los que entran por primera vez en el mercado laboral y lo que llevamos es muchos años escuchando hojas de ruta y todo sigue igual o peor.

Ha hablado de formación escolar y abandono temprano, de facilitar la conexión educativa con el mundo laboral y de emprendedores, pero las mismas recetas de siempre. Lo que nos encontramos es más burocracia, más trabas a emprendedores y pequeñas empresas y, sobre todo, más impuestos. Cero soluciones eficaces. No hay autocrítica por parte del *Govern de la Generalitat* de lo que no está funcionando, nosotros lo echamos de menos y es que hay otra manera de hacer las cosas y sobre todo, ofreciendo oportunidades reales si hay voluntad política. Creemos que ahora mismo no la hay.

Desde el grupo del Partido Popular apostamos por la Formación Profesional dual, apostamos por su fortalecimiento, con la colaboración de lo público-privado. Bonificaciones a empresas que contraten a jóvenes de manera indefinida. Usted ha hecho referencia a esto, pero los resultados no los conocemos, nos gustaría que detallara en profundidad estas bonificaciones, estos incentivos fiscales que ha

mentado, pero no ha explicado. Y, sobre todo, como comentaba, bonificaciones en los impuestos para jóvenes y mayor acompañamiento para emprendedores y jóvenes que quieran emprender en Cataluña.

Y es que los jóvenes no queremos discursos vacíos, ni promesas eternas, como las que suelen hacer desde los gobiernos de la Generalitat. Queremos trabajo, queremos estabilidad, formar una familia y poder vivir aquí, sin necesidad de marcharnos fuera a buscar un futuro mejor. Los jóvenes catalanes no queremos eslóganes, sino queremos oportunidades.

Gracias.

El president

Gràcies. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, agradecerles su comparecencia en esta comisión ya que, bueno, el *Govern* no nos tiene muy acostumbrados a ello en esta comisión, pero bueno. La situación del empleo juvenil en...

Fitxer 11

Cataluña es insostenible. Usted mismo ya lo ha dicho, pero es que hoy hay miles de jóvenes, incluso con estudios superiores, que se ven obligados a aceptar trabajos precarios, mal pagados, o incluso sin contrato.

Otros directamente se marchan, se marchan de Cataluña y por tanto perdemos ahí un gran valor y talento. Cataluña siempre ha sido tierra de talento, de creatividad y de empuje, pero a día de hoy se está vaciando de jóvenes con ganas de trabajar, muy bien preparados porque aquí no se encuentran oportunidades reales de trabajo, de poder tener un salario digno, de tener una vivienda y de poder, por tanto, tener un proyecto familiar y un proyecto de futuro.

Más allá de que haya más o menos jóvenes que trabajen, es evidente que nos enfrentamos a una realidad alarmante. Los salarios apenas han aumentado en los

últimos años, mientras que el coste de vida se ha disparado año tras año. Sigue disparándose. Esta situación no es fruto de la casualidad, sino de políticas que han priorizado agendas ideológicas. Muchos años de gobiernos socialistas, que han priorizado una agenda totalmente ideológica y política sobre las necesidades reales de los jóvenes. Mientras se destinan recursos a fomentar divisiones y abrir embajadas, ya sea por gobiernos separatistas, pero también por gobiernos socialistas, se descuida la creación de empleo de calidad y se expulsa a las empresas de Cataluña, también a los autónomos, que aportan la gran riqueza de este país.

Y lo que hacen es, alta presión fiscal, excesivas exigencias y hiperburocratización, que es a lo que nos tienen acostumbrados. Usted hoy ha hablado de proyectos, iniciativas, medidas, datos... ¿Pero es que, por qué nunca se plantea dar facilidades directas a las empresas? ¿O, por ejemplo, bajar la fiscalidad de las nóminas para que los sueldos puedan en este caso aumentar de manera directa a los trabajadores? Esa es la pregunta que le hago.

Nosotros, desde VOX, a todos aquellos jóvenes que año tras año ven cómo es más difícil llegar a final de mes, cómo acceder a una vivienda digna comienza a ser un sueño y no una realidad, que observan cómo tener un trabajo al alcance de su formación es prácticamente imposible y que ven cómo su futuro se desmorona, les queremos decir que, desde VOX no prometemos milagros, en primer lugar, pero sí una cosa, y es que lucharemos cada día para que en Cataluña no haga falta irse para poder vivir, irse de Cataluña para poder vivir, para que un joven pueda quedarse, trabajar, formar una familia y, por tanto, su proyecto de vida.

Y, en este sentido, decir que no podemos permitir ser la primera generación en vivir peor que nuestros padres y que nuestros abuelos, y que es nuestra responsabilidad, nos apela a todos revertir esta situación.

Gracias.

El president

Gracias, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. Gràcies, secretari, per la seva compareixença i també aprofito per saludar-lo i donar-li l'enhorabona pel lloc i per la feina que està duent a terme. Segurament ens posaríem d'acord en molt bona part de la diagnosi, de ben segur, i probablement també amb les accions a desenvolupar per millorar un problema. No repetiré dades, eh?, s'ha dit, la situació general de l'atur al nostre país i de l'ocupació és millor que mai, que les últimes dècades, però també és realitat que l'atur juvenil està patint una certa desacceleració pel que fa a la promoció de l'ocupació. Per tant, no sé si cal o no, o quines mesures i com dir-li les coses, perquè al final no és tan important com li diem, però sí hauríem potser de parlar d'un pla de xoc contra l'atur juvenil o quines mesures concretes podríem fer.

Jo crec que algunes de les qüestions les ha situat. Cal combatre la infraocupació i també la sobrequalificació. Crec que ha parlat de formació per combatre això, però segurament també, i això no li correspon a vostè, i segurament li hauríem de dir també a Pimec o sobretot a Foment, també que l'empresa demani titulació en funció de les necessitats reals i no perquè és gratis demanar més i per tant acabo demanant llicències per ocupacions que no les necessiten.

No li preguntaré sobre la Formació dual, evidentment és una de les apostes fonamentals que ha de fer un país per fer-les. No li demanaré tampoc l'opinió sobre on ha d'estar i d'on ha de penjar. Jo crec que tots podem tenir una opinió en el moment de situar-la dintre de les diferents àrees del Govern, però al final l'important és quina relació transversal té amb la resta d'actors i en aquest sentit la formació professional és fonamental, que funcioni més enllà de qui penja.

Ens preocupa molt també la sinistralitat laboral, en els joves especialment. És una qüestió que és cert que en els últims anys també estem veient com baixa en general la sinistralitat laboral i el número de morts, lleugerament, però va baixant, però ens preocupa pel que fa als joves i per tant aquí segurament d'una banda polítiques de formació, o una major formació en prevenció de riscos laborals als joves, sobretot acompanyant-los en aquells primers mesos de la feina.

Ara m'hi referiria també pel que fa a la baixa afiliació sindical, però també un augment del número d'inspectors de treball i jo crec que això en general és fonamental que

s'afronti. Quan parlem amb inspectors de treball, veiem com la incapacitat que tenen per fer un treball més preventiu i no tan reactiu, constantment han de treballar només per les denúncies que tenen i no són capaços de fer campanyes concretes en prevenció de riscos.

Els programes de suport d'autoocupació, que també hi ha fet referència, no sé si pensa també a incloure els nous models d'economia social, cooperativisme, que fins ara ha quedat una mica o quedava una mica de banda en aquestes polítiques d'autoocupació i es pensava únicament i exclusivament en allò dels emprenedors, però aquesta emprenedoria també social, a través dels model cooperativista o d'altres models d'economia social.

Cal, i aquí sí que hem de fer un esforç important, reformar la Garantia o reformular la Garantia Juvenil, perquè sigui realment una eina útil. Algunes, s'han dit abans, també algunes qüestions més transversals que són les polítiques d'habitatge, que no li corresponen a vostè directament, però que evidentment també tenen a veure amb aquest treball digne, perquè el treball sigui digne no només el salari ho ha de ser, sinó també la despesa per desenvolupar un projecte de vida ha de ser la mínima. I en aquest sentit l'habitatge està sent una xacra.

Sobre el concert social, la necessitat del concert social. Hem escoltat el Govern parlar sovint sobre la necessitat de la concertació social, però em preocupa també la baixa afiliació sindical dels joves en general i per tant aquí sembla que és més difícil que entrin dintre d'aquest diàleg social, quan realment no hi ha una representació, segurament perquè no hi ha una consciència de classe, probablement, però en aquest sentit també és una de les preocupacions que situem, com el salari mínim català, que també s'hi han referit. El biaix de gènere en determinades ocupacions concretes, aquí també crec que des de la seva Secretaria també han de tirar endavant.

I per últim, el Pacte per la Indústria s'ha de renovar, i és una oportunitat fonamental per situar diverses polítiques, algunes concretament pel que fa als joves, però d'altres que també beneficiarien l'ocupació. I en aquest sentit, quines propostes o què hem d'incloure dintre del pacte industrial per tal de fomentar les polítiques d'ocupació jove. Però també la garantia de l'arrelament industrial, com hem de ser

capaces de situar –i això sóc bastant pesat amb aquesta proposta–, que aquelles empreses que rebin ajudes –i acabo ja, president–, que les hagin de tornar si es produeix una deslocalització, aquest arrelament industrial, que jo crec que tampoc afavoreix que els joves tinguin un accés al treball.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes, tenen la paraula la seva portaveu Sabrin Araibi i el seu especialista, el senyor Salvador Muñoz, quan vulguin.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Primer de tot agrair la presència del secretari de Treball i el cap de l'Àrea de Planificació i Coordinació del Departament d'Empresa i Treball per la seva compareixença i per exposar l'acció del Govern en una qüestió cabdal pel futur del país, com són les polítiques d'ocupació juvenil. Des del nostre grup parlamentari volem posar en valor l'esforç que s'està realitzant per abordar el repte de l'ocupació juvenil, des d'una mirada estructural i transversal. La realitat que ens mostren les dades i que ens heu presentat, com la reducció del 9,2 per cent de l'atur juvenil respecte el 2023, la taxa d'atur juvenil més baixa en un quart trimestre des del 2007, i un increment global de contractació juvenil ens evidencia que les polítiques que s'estan fent fins ara comencen a donar resultats.

Ara bé, també som conscients que queda molta feina per fer, i que cal consolidar i reforçar aquestes tendències. En aquest sentit, volem destacar especialment el valor de la transversalitat en les polítiques de joventut. És evident que les necessitats dels i les joves no poden ser abordades només des d'un únic departament, sinó que necessiten una acció coordinada amb la resta de departaments, com Drets Socials, Educació, Salut, Empresa i Treball, Habitatge, entre d'altres. I és molt positiu constatar que aquesta perspectiva transversal està plenament integrada en l'estratègia del Govern. Un exemple clar és la coordinació amb el Departament d'Educació i Formació Professional, i concretament amb la Secretaria de Formació Professional, que per nosaltres és un pilar fonamental en l'actualitat.

En aquest marc volem posar en valor iniciatives recents que vostè ha comentat, com per exemple, el conveni amb l'Agència de la Formació Professional de Catalunya, que permet desplegar un projecte pilot d'orientació laboral en centres integrats públics, amb l'objectiu de fer arribar nous orientadors als centres i millorar la transició dels joves, des de la formació fins al món laboral, ja que aquest és un clar exemple de com la connexió entre l'educació i treball és fonamental per una ocupació de qualitat.

També volem destacar el conveni amb el Departament d'Educació i Formació Professional per impulsar els certificats professionals del sistema de formació i qualificació professional. Aquest conveni contribueix de manera directa a millorar les competències dels joves, i a respondre a les necessitats reals del teixit productiu del nostre país.

També és destacable la col·laboració en l'elaboració del Cinquè Pla general de sistema de formació i qualificació professional de Catalunya, que és del 2025 fins al 2028, i el treball conjunt en el futur decret de centres de noves oportunitats i l'estructuració de l'oferta bàsica de Formació Professional dual. Tot això configura un ecosistema coherent centrat en donar oportunitats reals i sostenibles als joves, tenint clar que la formació és clau en el futur del nostre jovent.

Finalment, també d'altres programes que ha comentat, destacar, per exemple, el d'Ocell de Foc, que atén joves amb malestar emocional per facilitar un canvi cap a l'autonomia, o el suport a l'autoocupació juvenil, que promou l'emprenedoria com una sortida laboral viable. En definitiva, des del nostre grup parlamentari celebrem que les polítiques d'ocupació juvenil del Govern es basin en l'equitat, la qualitat i la transversalitat. I des del nostre grup parlamentari volem reafirmar el nostre compromís per continuar treballant en aquesta línia.

I ara dono pas al meu company.

Salvador Muñoz Gázquez

Moltes gràcies, Sabrin. Molt bona tarda. Moltes gràcies, secretari, per la seva compareixença. Els joves de Catalunya som el motor d'un futur més just i més pròsper. Des de la Joventut Socialista de Catalunya reivindicuem la nostra capacitat per transformar la societat i per contribuir a una economia més moderna, verda i

digital. Reclamem ocupació estable, formació contínua i oportunitats reals per desenvolupar tot el nostre potencial, amb polítiques que posin les persones al centre i no deixin ningú enrere.

Des del Govern de Salvador Illa s'estan desplegant mesures per reforçar l'ocupació i la inserció laboral. S'han incorporat més de 225 nous orientadors i orientadores laborals al Servei d'Ocupació de Catalunya. S'ha potenciat la formació professional i s'han impulsat serveis d'acompanyament per facilitar una transició justa al món del treball. El govern de Catalunya està apostant per la millora contínua de les polítiques públiques i per una ocupació de qualitat per tothom.

El diàleg social, les negociacions col·lectives i l'impuls d'acords històrics han demostrat ser la millor eina per avançar en la defensa del treball digne. Gràcies al treball conjunt s'ha aconseguit blindar drets, millorar condicions laborals i protegir els col·lectius més vulnerables en un context de profundes transformacions econòmiques.

El treball digne és essencial per a garantir una vida plena. Sense condicions laborals estables i sous justos, l'emancipació juvenil esdevé impossible i l'accés a l'habitatge queda fora de l'abast. La promoció d'una formació professional moderna, accessible i connectada amb les necessitats del mercat laboral és clau pel futur del país.

Igualment, la salut mental i la conciliació de la vida laboral i personal han de ser prioritats en qualsevol agenda pública, ja que no podem parlar de treball digne sense garantir entorns saludables i equilibrats. I acabo, president, em queda només un paràgraf. Des de la JSC volem posar en valor la feina que s'està fent des del secretari, com el conjunt del Departament i com el conjunt del Govern de la Generalitat de Catalunya per abordar el repte de l'ocupació juvenil.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies. I per respondre, el senyor Ramos té deu minuts en total, quan vulgui.

El secretari de Treball (Francisco Ramos Martín)

Molt bé. Intentaré parlar una miqueta més ràpid i així em dona més temps a dir més coses, perquè no sé si puc respondre a totes les preguntes que m'han fet en aquests

deu minuts que tinc. En qualsevol dels casos sempre, torno a dir, la porta i el correu oberts perquè em comentin.

De fet, voldria començar per la diputada Besses, perquè jo he parlat de l'Estratègia d'ocupació juvenil 22-27 i de l'Estratègia d'ocupació en general 22-27. Els instruments de planificació són els de l'anterior mandat i, per tant, els hi recolzem i hem de concretar les actuacions any rere any i, per tant, l'haurem de modular. La planificació feta està molt ben feta, i el que hem d'acabar de concretar és quines mesures donen millor resposta al mercat de treball.

I aquí, per moltes intervencions que hi ha hagut, he de posar el focus...

Fitxer 12

en la formació. Sincerament, jo crec que el focus amb els joves els hem de posar en la formació, que és el que pot permetre que tinguin les millors qualificacions perquè puguin accedir després als millors llocs de treball possibles. I en aquest sentit, com els comentava abans, nosaltres tenim des del minut u una estreta col·laboració amb la Secretaria d'FP. De fet, tenim reunions mensuals amb un seguit de grups de treball que tenen a veure amb acreditacions, habilitacions, centres integrals, FP Dual, noves oportunitats i, per concretar, a banda de dos convenis que tenim, un dels quals l'ampliarem generosament aquest any.

Estem col·laborant per la confecció del cinquè pla general de sistema de formació i qualificació professional, ho estem fent de forma conjunta amb les diferents direccions generals que tenim cadascú implicades. Estem fent, per primera vegada, un treball per fer un decret conjunt de centres de noves oportunitats. Té moltes dificultats perquè l'origen dels recursos és diferent i perquè cadascú fa coses similars, però ho farem conjunt i això passarà aquest any i també treballarem per estructurar una oferta d'FP bàsica dual, PFIs i IFEs, que cadascú fa de forma separada, certificat professional de grau 1, ho farem de forma conjunta i a poder ser en els centres integrals públics.

I això ho vull remarcar, FP bàsica dual, amb la qual cosa incorpora empreses i amb una situació que és diferent de les beques que s'ha esmentat aquí, que és amb

contracte de treball des del minut u, d'acord? Això ens pot permetre fer més atractiva aquesta formació i recuperar per la formació i després pel mercat de treball joves que venen d'abandonament o de no continuar estudis. Per tant, jo crec que en aquest sentit, com dic, el treball més estret no el poden fer amb educació.

I ara el que volem replicar-lo és en altres àmbits com en drets socials, amb el qual estem treballant temes de salut mental, temes d'incorporació a la feina de col·lectius vulnerables, amb el Pacte Nacional de Salut Mental, amb el Pla de Lluita contra la Pobresa Infantil també estem incorporant mesures. Per tant, diria que en aquest sentit la garantia de transversalitat és evident.

Per cert, jo no he parlat de sobrequalificació, he parlat de subocupació, que és una miqueta diferent, jo crec que la gent no se sobrequalifica, té una formació i el que hem d'acabar de veure és si és la que el mercat de treball necessita i com podem fer aquesta feina d'orientar les persones perquè tinguin l'oferta formativa més acurada a les seves aptituds i que després li pot facilitar la incorporació al mercat de treball i també hem de treballar amb les empreses, perquè a vegades fan demandes que no s'ajusten a la realitat i el que podem fer amb elles és identificar quines són les seves realitats, quins perfils competencials són els més ajustats i a partir d'aquí treballar conjuntament una oferta formativa que permeti trobar les persones. Si ja tenen la formació, inserció immediata i sinó, formar-les perquè després trobin feina.

El senyor Mijoler ha fet, ha obert un ventall de temes que no puc aprofundir molt però que m'agradaria insistir. Nosaltres tenim un pla de lluita contra la sinistralitat laboral. Nosaltres estem molt preocupats perquè per molt que estigui baixant el 24 i el 25, excepte en el 25, que hi ha hagut un cert increment dels accidents amb resultat de mort, mai és prou la feina que es fa. I tenim un pla de lluita contra la sinistralitat laboral que incorpora formació en prevenció de riscos, incorpora una figura de delegats de prevenció que hem d'acabar de treballar amb els agents d'econòmics i socials i també la Inspecció de Treball.

De fet, nosaltres l'any 24 nosaltres hem crescut un 185 per cent les sancions en ordre d'Inspecció de Treball, bàsicament en temes d'immigració i de seguretat i salut laboral. I per tant, pensem, s'ha de començar amb la formació, amb el treball conjunt amb empreses i treballadors. Informació, formació, assessorament i al final, per

aquells que no ho facin bé, que afortunadament són minoria, la inspecció, d'acord? Que, de fet, això respon també amb una moció, la 78, que es va aprovar la setmana passada sobre la seguretat i salut en l'àmbit laboral, que entre altres coses demanava l'ampliació de la plantilla de la Inspecció de Treball.

També ha apuntat temes d'economia social, que evidentment cauen dintre la nostra Secretària i que treballem profundament. Tenim un conveni amb el Bloc 4, per exemple, i tenim línies de subvenció en matèria d'economia social, com segurament coneix. I el que sí que ens falta, i segurament estarà bé que incorporem, és aquesta formació, sensibilització a les persones joves que aquest itinerari d'economia social és un dels possibles a l'hora de constituir la seva fórmula empresarial.

Un element molt important que s'ha comentat en tres àmbits ha estat sobre el Pacte Nacional d'Indústria. Això és un altre negociat, una altra Secretaria de la meva conselleria, però no estem de costat. Estem treballant conjuntament perquè, els hi explicaré molt fàcil, com millors empreses tinguem, captem més inversions en empreses que arreglin el territori i que tinguin millors condicions de treball, i això passa més en la indústria que en altres sectors, menys feina tindrem per després tenir persones en situació d'atur, que hagin de buscar..., tindrem millors condicions de treball, persones més qualificades fent una feina, més ingressos per tothom.

I, per tant, és de rebut que el que hem de fer és donar suport un Pacte Nacional de la Indústria que apunti a sectors estratègics, que ens facin més autònoms de les volubilitats del mercat. I sectors com..., som potents en química, l'automoció i el vehicle elèctric és un gran què, i la mobilitat en general, però després tenim altres sectors com el de l'atenció a les persones, les cures, que tenen un altre recorregut. Per tant, estem al costat del Pacte Nacional d'Indústria, nosaltres tenim presència via la Direcció General de Diàleg Social i amb això crec que podem dotar-nos del que probablement sempre és..., tenim una indústria bastant potent, però sempre és millor tenir més indústria, perquè també té un efecte multiplicador pel que fa als llocs de treball que es generen a partir, derivats d'aquesta indústria. Per tant, jo crec que apuntar en aquesta via és molt pertinent.

En algun dels casos se m'ha comentat algun element en seu d'emprenedoria. I associat a això i també algun tema de traves burocràtiques. Nosaltres estem

treballant amb la FUE, l'Oficina Única Empresarial, que és una derivada d'alguna cosa que ja podem pensar que és l'Oficina de Gestió Empresarial. Estem simplificant els tràmits. Una persona entra a la FUE i acaba amb l'empresa muntada. Per tant, estem digitalitzant molts dels processos. I quant als emprenedors, en el cas de les persones joves tenim dos programes per treballs d'autònoms que depenen de la meua Secretaria, en concret una direcció general i, a banda, tenim programes de suport des de la Direcció General d'Indústria.

Què més? Sí, hi havia un tema pel que fa a la fuga de talent. És cert, a nosaltres no ens agrada. Això té a veure també amb les condicions de treball. Nosaltres el que volem és que les empreses de Catalunya puguin estar en disposició d'oferir condicions de treball que facin factible que les persones que es formen aquí no hagin de marxar, almenys si és per una raó de remuneració. Si és per conèixer món i això, bé, doncs..., però nosaltres el que hem de garantir és un treball amb les empreses catalanes per identificar quins són els llocs de treball que poden desenvolupar. Si són en indústries seran llocs de treball de millor qualitat i per tant, això ens permetrà tenir millors condicions de treball i que la gent no marxi.

I acabo amb el salari mínim. Com vostès saben, no és una competència de la comunitat autònoma, és una competència estatal. Nosaltres hem fet uns estudis sobre el salari mínim de referència i en seu de negociació col·lectiva hem posat sobre la taula aquesta informació, perquè patronals i sindicats tinguin elements per negociar aquests salaris en l'escala que pertoqui, que s'apropi al que proposa, del 60 per cent del salari mitjà que proposa el Consell Social Europeu.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies senyor Ramos i senyor Catalinas per la seva compareixença. Recordar als portaveus que ara tenim una reunió breu de la mesa ampliada.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...